Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 162
Marți 15 noiembrie 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Gospodăria colectivă — cale sigură pentru sporirea rodniciei pămîntului

Învățați să obțineți producții mari

Azi începe un nou an școlar de învățămînt agrozootehnic de masă. Spre sălile unde se țin cursurile și cercurile agrozootehnice se îndreaptă mii de oameni să asculte prima lecție. Mulți dintre aceștia au început să dezlege taina slovelor după ce au trecut cu mult de vîrsta copilăriei, însă acest lucru nu le micșorează setea de învățătură.

Deși în această toamnă condițiile de muncă în agricultură au fost mai grele decît în alți ani, organele agricole au căutat să asigure buna pregătire a învațămîntului. In vederea deschiderii la timp a cursurilor, s-au luat din vreme măsuri pentru recrutarea și instruirea lectorilor, pentru selecționarea cursanților și întocmirea planurilor de învățămînt. In această privință, se pot da ca exemplu regiunile Hunedoara și Bacău, unde lectorii au fost selecționați și pregătiți încă din primele zile ale lui octombrie. Instruirea din timp a permis lectorilor să întocmească planurile de învățămînt împreună cu conducerile gospodăriilor agricole de stat și colective, pentru ca lecțiile să fie legate de cerințele producției agricole din unitățile respective și totodată a permis recrutarea cu grijă a cursanților, după ce s-a stat de vorbă cu fiecare în parte.

Experiența anilor trecuți a arătat că din cauza unei slabe colaborări între organele locale ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și cele ale Ministerului Culturii, cercurile și ciclurile de conferințe organizate pe lîngă căminele culturale s-au desfășurat pe alocuri la întîmplare. Pentru ca această situație să nu se mai repete și anul acesta, organele locale ale celor două ministere trebuie să-și coordoneze activitatea pe baza unor planuri de muncă minuțios alcătuite. Roadele colaborării s-au și văzut, îndeosebi în regiunile Suceava, Craiova, Timișoara, Bacău, unde lectorii cercurilor agrozootehnice de pe lîngă cămine au fost selecționați și instruiți încă de acum o lună, cînd s-au recrutat și cursanții. In aceste 4 regiuni, au fost instruiți, în afară de lectori, și activiștii culturali care se vor ocupa de controlul și îndrumarea cercurilor.

Deschiderea anului de învățămînt agricol de masă mai găsește însă unele regiuni cu pregătirile nepuse complet la punct. Așa sînt, de pildă, regiunile Iași, Bîrlad și Pitești, unde organele agricole n-au acordat atenția cuvenită cercurilor agrotehnice de pe lîngă cămine, socotind că de ele se vor ocupa numai secțiile culturale regionale și raionale. Pînă acum cîteva zile, în aceste trei regiuni, lectorii cercurilor agrozootehnice de pe lîngă cămine nu fuseseră pretutindeni instruiți. Organele agricole și culturale din regiunile sus amintite au datoria să lichideze în timpul cel mai scurt cu putință această rămînere în urmă. Lucrul acesta va fi cu *atît mai posibil, cu cît, în afară de cei cîțiva tovarăși din secțiile* de propagandă, la munca de pregătire a deschiderii învățămîntului vor lua parte și inginerii și tehnicienii celorlalte secții și servicii din direcțiile agricole regionale.

Dar principalul în organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă este felul în care el se va desfășura după începerea activității. In această privință, se pot trage concluzii folositoare din lipsurile anului trecut, cînd, în unele raioane, ca Timișoara și Lugoj, învățămîntul agricol, deși începuse bine, s-a sfîrșit cum nu se poate mai rău. Jumătate din numărul cursurilor înființate în gospodăriile agricole colective din raionul Timișoara s-a destrămat după 3—4 săptămîni, deși numărul cursanților creștea de la lecție la lecție. De vină au fost lectorii, care, nefiind controlați și îndrumați de către secția agricolă raională, nu s-au prezentat la cursuri în zilele și orele fixate de comun acord cu cursanții.

Conducerile gospodăriilor agricole de stat și colective, directorii căminelor culturale și președinții sfaturilor populare comunale au un rol hotărîtor în buna desfășurare a învățămîntului. Nu trebuie să se mai repete situații ca cele din iarna anului 1954—1955, cînd, în unele raioane ale regiunii Galați, sălile destinate învățămîntului agricol de masă n-au fost încălzite și înzestrate cu mobilierul necesar.

Cele mai grele sarcini revin însă, fără îndoială, lectorilor. Pentru a răspîndi învățăturile agricole în rîndurile oamenilor muncii de la sate, lectorii trebuie să cunoască temeinic problemele teoretice și mai ales să știe cum să le predea. Dar numai atît nu-i de ajuns. Invățămîntul agricol de masă trebuie să răspundă nevoilor practice ale cursanților. In expunerea lecțiilor și în discuțiile ce le poartă cu cursanții, lectorii sînt datori să popularizeze metodele agrotehnice înaintate care se aplică cu succes în unitatea și comuna respectivă, să demonstreze necesitatea învățăturilor agricole cu exemple luate din munca fruntașilor recoltelor bogate.

Dacă pentru inginerii și tehnicienii agronomi învățămîntul agricol este o sarcină de serviciu, pentru învățătorii și profesorii de științele naturii este o sarcină obștească, sarcină de activist cultural. Munca desfășurată în comun de către acești activiști calificați pe tărîmul științei și culturii poate și trebuie să ducă la schimbarea mentalității multor țărani muncitori, determinîndu-i să aplice cu curaj noile metode atît în cultura plantelor, cît și în creșterea animalelor. Căci, trebuie să se știe că producția agricolă nu poate crește fără însușirea și aplicarea permanentă a celor mai noi cuceriri ale științei agricole.

Ridicarea neîntreruptă a nivelului de cunoștințe agricole și *zootehnice pe baza folosirii tehnicii înaintate — iată calea* pentru o înaltă productivitate în agricultură.

Expoziție închinată măreţelor construcții pașnice ale U.R.S.S.

De cîteva zile s-a deschis în Capitală, în sala din b-dul Magheru, expoziția „Avîntul construcției pașnice în U.R.S.S.", organizată de A.R.L.U.S.

Prin numeroase panouri și grafice, expoziția înfățișează în mod sugestiv uriașa dezvoltare a diferitelor ramuri ale economiei naționale a U.R.S.S., avîntul nemaiîntîlnit al științei și culturii în marea țară a socialismului biruitor. Intr-una din sălile expoziției sînt expuse, de asemenea, unele mașini și utilaje, printre care tractoarele romînești MTZ, KDP-35, strunguri, mașini electrice, motoare fabricate de industria noastră pe baza documentației tehnice sovietice.

O sală este consacrată politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice, înfățișînd aspecte ale participării Uniunii Sovietice la diferitele mari reuniuni internaționale, fotografii oglindind vizitele făcute în U.R.S.S. de către numeroasele delegații parlamentare și de grupurile de turiști străini, precum și schimburile de delegații culturale cu diferite țări din întreaga lume.

Expoziția „Avîntul construcției pașnice în U.R.S.S." este vizitată cu un deosebit interes. Zilnic, mii de cetățeni, muncitori din întreprinderile Capitalei și din provincie, funcționari, oameni de știință și cultură, țărani, militari, grupuri de studenți și elevi, oaspeți străini vizitează cu atenție sălile expoziției.

In U.R.S.S. a început construirea celei mai mari hidrocentrale din lume

In apropiere de străvechiul sat siberian Bratsk se desfășoară ample lucrări pregătitoare în vederea construcției celei de a doua hidrocentrale de pe rîul Angara, hidrocentrala de la Bratsk. Un numeros detașament de constructori și specialiști care au lucrat la construcția hidrocentralei de pe Kama, a celei de la Kahovka și de pe alte șantiere au venit să lucreze la această nouă și măreață construcție. Prin folosirea acestei căderi de apă se va putea obține o uriașă cantitate de energie electrică ieftină pentru industria și șantierele din Siberia.

Hidrocentrala de la Bratsk va fi nu numai una dintre marile construcții ale celui de al șaselea cincinal dar și cea mai mare hidrocentrală din lume. După terminarea barajului hidrocentralei de la Bratsk, se va forma un imens bazin care va fi cel mai mare lac de acumulări artificiale din lumea întreagă. Lacul de acumulare al hidrocentralei va ocupa o suprafață de 133.000 de hectare. Pentru a pregăti umplerea lacului este necesar să se defrișeze 38.000.000 de m.c. de pădure.

In regiunea șantierului au și apărut primele așezări. Este pe terminate construirea unei întreprinderi de prefabricate din beton armat; în curînd va începe construirea unei mari uzine de beton cu o capacitate de producție de 20.000 m.c. de beton în 24 de ore.

Un exemplu grăitor

Și în acest an, gospodăriile agricole colective din țara noastră au obținut recolte cu mult mai îmbelșugate decît țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Un exemplu grăitor în această privință îl oferă gospodăriile colective din cuprinsul regiunii Oradea care — așa cum se vede în graficul de față — au cules recolte medii la hectar superioare celor dobîndite de gospodăriile individuale din aceeași regiune.

Mari posibilități de aplicare a metodelor agrotehnice înaintate

Recoltele dobîndite în acest an de gospodăria noastră colectivă întrec — ca și în ceilalți ani — cu sute și chiar cu mii de kilograme recoltele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale din partea locului. Așa, de pildă, noi am obținut o producție medie la hectar de 2.000 kg de grîu și 4.800 kg de porumb boabe, în timp ce țăranii muncitori individuali au cules abia 1.200 kg de grîu și 2.200 kg de porumb boabe la hectar.

Sporurile acestea de recoltă dobîndite de noi constituie o puternică dovadă că, în gospodăria colectivă, țăranii muncitori au nemărginite posibilități de ridicare continuă a producției agricole, prin sporirea producției la ha., posibilități pe care micul producător, lucrînd izolat, pe petece de pămînt înguste și răzlețe, nu le poate avea. Muncind în comun pe tarlale întinse cu ajutorul tractoarelor și mașinilor agricole de la S.M.T., noi putem să aplicăm pe scară largă cele mai înaintate metode recomandate de știința agrotehnică. Așa, bunăoară, spre deosebire de țăranul muncitor cu gospodărie individuală, care nu poate folosi cu deplin randament mașinile și tractoarele statului, noi putem aplica pe suprafețe întinse cele mai înaintate metode de semănat, cum sînt: semănatul cerealelor păioase în rînduri dese sau încrucișate și al culturilor prășitoare în cuiburi așezate în pătrat.

Insămînțînd în toamna trecută o suprafață de 160 ha cu grîu în rînduri încrucișate, noi am cules de pe această suprafață recolte care se ridică pînă la 3.100 kg de boabe la hectar, ceea ce înseamnă un spor de 1.900 kg la hectar față de recoltele obținute în sectorul individual. Acest lucru ne-a îndemnat ca în toamna aceasta să însămînțăm grîu în rînduri încrucișate pe o suprafață de 410 ha.

Noi, colectiviștii, mai avem însă și alte posibilități de sporire a rodniciei pămîntului. Astfel, în timp ce țăranii muncitori din comuna noastră cultivă pe aceeași suprafață mereu aceeași cultură sau cel mult două, noi aplicăm, în cadrul planului de organizare în perspectivă, asolamente raționale pe cîte 8—10 ani, înlăturînd în felul acesta primejdia secătuirii pămîntului.

Iată, dar, că în gospodăria agricolă colectivă sînt posibilități de a aplica metodele agrotehnice înaintate mult mai mari față de cele existente în mica gospodărie individuală. Recoltele mari obținute pe tarlalele gospodăriei noastre sînt mărturii grăitoare, că una este cînd muncești individual și trebuie să birui greutățile de unul singur și cu totul alta-i cînd muncești laolaltă, cu ajutorul tractoarelor și mașinilor agricole și al celor mai înaintate metode recomandate de știința agrotehnică.

ȘUCURI TEMUR
brigadier de cîmp în gospodăria colectivă „Infrățirea" comuna Topraisar, regiunea Constanța

Forța muncii unite

2.700 kg de grîu, 2.600 kg de orz, 2.200 kg de ovăz, 1.700 kg de floarea-soarelui și 3.700 kg de porumb boabe în medie de fiecare hectar, atît am cules noi în acest an de pe tarlalele gospodăriei noastre colective.

Recoltele acestea — mai mari cu multe sute de kilograme decît cele dobîndite de țăranii muncitori cu gospodării individuale din partea locului — nu sînt de loc întîmplătoare. Munca în comun, pe tarlale de pămînt întinse, bine organizată și desfășurată potrivit unui plan de lucru întocmit cu chibzuință, ne ajută să folosim cu spor atît mașinile și tractoarele puse la îndemînă de S.M.T., cît și diferitele mașini și unelte agricole ale gospodăriei noastre colective, să aplicăm pe suprafețe întinse metodele agrotehnice înaintate și astfel să sporim rodnicia pămîntului.

Puterea muncii noastre unite, a colectiviștilor, s-a vădit cu prisosință în fiecare campanie agricolă și mai cu seamă în perioadele de vîrf, cînd orice zi de întîrziere în executarea diferitelor lucrări înseamnă pierderi însemnate de recoltă. Toate lucrările agricole noi le-am executat la timp, mai repede și mult mai bine decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. Așa, de pildă, în campania de primăvară, folosind cu pricepere fiecare zi bună de lucru, în același timp cu lucrările de însămînțare a culturilor din prima epocă (mazărea, ovăzul, floarea-soarelui), pe care le-am executat cu ajutorul S.M.T.-ului, noi am reușit să grăpăm cu atelajele noastre de cîte 2 ori întreaga suprafață de 275 ha ocupată cu grîu și orz de toamnă însămînțată în rînduri încrucișate. In felul acesta, noi am reușit, prin justa repartizare și folosire a forțelor existente în gospodăria noastră, ca în numai 8 zile să însămînțăm 45 de hectare cu ovăz și 40 de hectare cu mazăre și floarea-soarelui și să facem în același timp și alte lucrări importante.

Avantajele muncii unite s-au vădit cu putere și în perioada lucrărilor de întreținere a culturilor de plante prășitoare. Datorită participării la lucru a tuturor colectiviștilor, noi am putut face cîte 5 prașile pe cele 170 ha cultivate cu porumb, floarea-soarelui și bumbac. Cînd noi am început prima prașilă la porumb, culturile de porumb ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale abia răsăriseră, iar cînd noi făceam a 5-a prașilă, țăranii muncitori de abia începeau pe cea de a 3-a.

De asemenea, în campania agricolă din toamna aceasta, mobilizînd toate forțele gospodăriei, noi am cules în numai zece zile porumbul de pe cele o sută de hectare, semănat în cuiburi așezate în pătrat, tăind și cărînd în același timp și cocenii de pe loc. A doua zi, tractoarele au putut să înceapă arăturile pentru însămînțare. Eliberînd astfel terenul ocupat de porumb, noi am putut să terminăm lucrările de însămînțare a grîului pe 260 de hectare în rînduri încrucișate, a orzului pe 50 de hectare, precum și a secarei furajere pe 10 hectare, cu 15 zile înaintea țăranilor muncitori cu gospodării individuale din comună.

Propria noastră experiență ne-a convins că în gospodăria agricolă colectivă, spre deosebire de gospodăria țărănească individuală, există toate posibilitățile pentru a putea executa fiecare lucrare agricolă la timp și bine. Primăvara și mai ales vara, cînd începe secerișul și muncile agricole se aglomerează, pentru țăranii muncitori individuali e destul de greu să facă față volumului mare de lucrări. Acum, în gospodăria colectivă, după cum am arătat în aceste rînduri, lucrurile stau cu totul altfel.

In acest an, consătenii noștri care mai șovăie încă să vină alături de noi au văzut încă o dată că munca în gospodăria colectivă e mult mai spornică decît munca făcută de unul singur.

I. OPREA
președintele gospodăriei colective din comuna Cacomeanca, raionul Călărași

Cifre și fapte

■ Neîncetat crește numărul gospodăriilor agricole colective din regiunea Arad. Astfel, în ultimul timp au fost constituite noi gospodării colective în comunele Siclău, Adea și în satul Sederhat. In prezent, în regiunea Arad, există 135 de gospodării agricole colective.

■ 32 de familii de țărani muncitori cu 187 ha de pămînt din satul Adîncata, comuna Aliman, regiunea Constanța, au întemeiat o nouă gospodărie agricolă colectivă. In ziua inaugurării, colectiviștii au primit daruri din partea gospodăriilor colective din comunele Ion Corvin și Aliman.

■ Zilele trecute, în raionul Buhuși din regiunea Bacău, au mai luat ființă încă 3 întovărășiri agricole. Noile întovărășiri înființate în satele Orbicu, Ruseni, Birjoveni cuprind în total 116 familii de țărani muncitori.

■ Convingîndu-se de avantajele lucrării pămîntului în comun și cu mijloace mecanizate, un număr tot mai mare de țărani muncitori din raionul R. Sărat, regiunea Ploești, au format întovărășiri agricole. Numai în ultima lună, au luat ființă în acest raion șapte noi întovărășiri agricole în comunele Homești, Voetinu și altele.

■ „Infrățirea" este numele celei de a 15-a întovărășiri din raionul Șimleu, regiunea Oradea, formată de către 30 de țărani muncitori cu 48 ha de pămînt în satul Doh, comuna Zalnoc. La inaugurarea acestei întovărășiri au participat 400 de țărani muncitori din împrejurimi.

■ Muncind cu hărnicie și aplicînd sfaturile agronomilor, colectiviștii din comunele Roma, raionul Botoșani, Săveni, raionul Săveni, Brăești, raionul Dorohoi, Gorbănești, raionul Botoșani și din alte comune de pe cuprinsul regiunii Suceava au dobîndit în acest an la sfecla de zahăr producții medii de 35.000—40.000 kg la hectar.

Însemnări: Hotărîrea celor din uzină

Un șir lung de camioane noi-nouțe, acoperite cu coverte de un verde închis, sînt gata să iasă pe poarta uzinelor „Vasile Roaită".

— Sînt camioane romînești „Steagul Roșu" — îmi explică tov. Mihail Mărcuș, inginerul șef al uzinelor „Vasile Roaită". Am instalat în ele ateliere pentru S.M.T.-uri și gospodării de stat.

In fiecare camion se găseau: un banc de lucru, un borștang, un polizor, un generator de energie electrică, un aparat de sudură și numeroase scule mărunte, cu care să poată fi înlăturată pe loc orice defecțiune s-ar ivi în cîmp.

Intr-o hală înaltă, acoperită cu sticlă, tovarășii Stelian Ioniță, Ilie Dumitru, Niță Alexandru și Romanescu Adam lucrau la finisarea altor ateliere mobile. Planul de producție pe luna octombrie și l-au îndeplinit și depășit cu un important procent. In curînd, o nouă serie de autocamioane, amenajate de ei și înzestrate cu aparatura necesară, vor fi trimise în unitățile agricole de stat.

La uzinele „Vasile Roaită", se fabrică și numeroase piese de schimb: bucșe, conuri-supape, axuri-pistoane, capace-filtru și altele, pentru tractoare și mașini agricole. Strungarii Bunea Petre, Alecu Dumitru, Iordache Constantin și Molnar Petre, care lucrează astfel de piese, își îndeplinesc zilnic sarcinile de plan în procent de 250 la sută. Piesele de schimb fabricate pînă la 1 noiembrie au și fost trimise la bazele de aprovizionare din țară.

In alt atelier al uzinelor, se confecționează batoze manuale de porumb.

— Anul acesta, îmi spune tov. Blidaru Crăciun, directorul uzinelor „Vasile Roaită", țăranii muncitori, aplicînd pe scară mai largă metodele agrotehnice înaintate, au obținut recolte de porumb cu mult mai mari ca anul trecut. De aceea, și noi am intensificat munca, pentru a le trimite cît mai multe mașini din acestea.

Am stat de vorbă îndelung cu turnătorul Gilcescu Stelian. Am privit cum lucrează la formarea tiparelor în care vor fi turnate roțile batozelor. Cîtă migală și precizie cere munca aceasta! Totuși, el își găsește timp să-i ajute și pe tovarășii mai noi în meserie, astfel ca în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea Congresului partidului să-și depășească și ei normele.

Cea mai mare parte a muncitorilor care lucrează la fabricarea batozelor manuale de porumb sînt astăzi fruntași. Datorită eforturilor lor, luna trecută și în prima decadă a lunii noiembrie, uzinele „Vasile Roaită" au putut livra de 2 ori mai multe batoze manuale pentru porumb decît prevedea planul.

In cinstea Congresului partidului, uzinele „Vasile Roaită" au depășit planul de producție și la alte mașini destinate agriculturii, cum sînt: tocătoare de nutreț, pompe centrifugale pentru irigații etc.

In fiecare atelier, la turnătorie, la strungărie, la montaj, se lucrează cu avînt, cu încordare. Muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinei sînt hotărîți ca, în cinstea celui de al doilea Congres al partidului, să-și depășească toate realizările anterioare, pentru a trimite oamenilor muncii de pe ogoare mașini tot mai multe și mai ieftine.

ION DRINCU

Zile de muncă rodnică

In aceste zile, pe ogoarele patriei se continuă cu însuflețire lupta pentru recolte bogate. Oamenii muncii din agricultură zoresc ca pînă la venirea iernii să termine toate lucrările ce se cer a fi făcute în această perioadă.

O bogată activitate se desfășoară și la G.A.C. „Viață Nouă" din comuna Valea Cînepii, raionul Brăila. Membrii acestei gospodării colective au terminat recoltatul porumbului de pe o suprafață de 260 ha, obținînd o recoltă de peste 3.000 kg de știuleți la ha. Cu sprijinul unei brigăzi de la S.M.T. „1 Mai" Brăila, ei au executat, de asemenea, arături și însămînțări pe o suprafață de peste 800 ha.

1) Brigada a XII-a de tractoriști de la S.M.T. „1 Mai"-Brăila, condusă de Vasilescu Stavru, execută arături adînci pe tarlalele gospodăriei colective.

2) „Frumos porumb! Din grămada aceasta vom alege sămînța necesară" — îi spune tovarășul Florescu Constantin, agronomul colectivei, tovarășului Straton Petre, președintele gospodăriei colective.

3) Colectiviștii pregătesc noi adăposturi pentru animalele gospodăriei. In scurt timp va fi gata construcția unui saivan pentru oi și a unei maternități pentru scroafe. Iată, în fotografie, o echipă de colectiviști lucrînd la ridicarea acestei maternități.

Gînduri pentru partidul nostru drag

Deseori, cînd am vreme, obişnuiesc să citesc, fie o carte sau o broşură, fie un ziar sau o revistă. Mai deunăzi, mi-a căzut în mînă o cărţulie cu coperţile gălbui, pe care scria cu litere roşii: „Constituţia Republicii Populare Romîne". Am recitit-o cu mult interes şi m-am gîndit mai îndelung la cuceririle pe care le-a dobîndit în anii aceştia poporul nostru condus de partid. Despre toate aceste izbînzi vorbeşte Constituţia noastră. Intr-unul din capitolele sale, se spune: „Pămîntul este al celor ce muncesc". Sînt simple aceste cîteva cuvinte, dar ele au un adînc înţeles.

Cine nu ştie că, pe vremea cînd ţara era cîrmuită de capitalişti şi moşieri, noi, ţăranii muncitori, eram lipsiţi de pămînt, de unelte şi vite de muncă. Ale noastre erau în schimb munca împovărătoare dusă sub biciul vătafului, foamea şi viaţa de rob. Şi părinţii mei, şi eu, asemeni tuturor ţăranilor muncitori din ţara noastră, am trăit, în timpul domniei bogătaşilor, o viaţă tare chinuită. Munceam din zori şi pînă în noapte pe moşiile întinse ale boierilor şi toamna ne alegeam cu cîteva bănicioare de mălai. Aşa s-a trudit bietul tata din copilărie şi pînă a murit, aşa m-am trudit şi eu şi fraţii mei. După moartea tatii, am împărţit între noi, fraţii, pămîntul părintesc, care era cu totul o jumătate de pogon. Preţ de cîteva straturi de ceapă ne-a revenit fiecăruia dintre noi. Şi aveam în familia mea de hrănit 5 guri: eu, soţia şi trei copii. „Averea" noastră, dacă se putea chema aşa, pe lîngă ce avea boierul Lahovari, care numai în sat la noi stăpînea 1.800 de hectare de pămînt, era cît un purece pe lîngă un munte. Era strigătoare la cer nedreptatea şi cu toate acestea mulţi dintre noi socoteam că aşa-i rînduit să fie: unul boier şi miile de ţărani slugi, unul să n-aibă unde-şi mai pune bogăţia, iar alţii — mii — să n-aibă după ce bea apă.

In anul 1944, după ce ţara noastră a fost eliberată de către vitezele armate sovietice, pentru noi, cei care pînă atunci nu cunoscusem decît truda şi amarul, a început o nouă viaţă. Ţin minte ca acum cînd, în satul nostru, au venit cîţiva muncitori trimişi de Partidul Comunist. Au stat frăţeşte de vorbă cu noi şi ne-au povăţuit:

— A venit vremea, tovarăşi, să luaţi în stăpînire pămîntul pe care-l munciţi de atîţia ani. Partidul Comunist vă sfătuieşte să intraţi cu curaj în moşiile ciocoilor şi să le împărţiţi între voi. Să nu aveţi teamă; partidul şi clasa muncitoare vă sînt alături.

I-am ascultat pe muncitori şi cu toată împotrivirea moşierilor şi a cozilor lor de topor, am trecut la împărţirea pămîntului, eu primind 1 hectar şi jumătate. Şi de atunci am simţit tot mereu sprijinul partidului şi al statului nostru. Statul m-a ajutat de mi-am închegat şi eu o gospodărie. Mi-am cumpărat o vacă pentru lapte, un cal cu care să-mi lucrez pămîntul şi diferite unelte agricole.

Copiii mei n-au mai fost nevoiţi să pătimească ca mine. In faţa lor s-au deschis drumuri noi. Tănase, băiatul meu, a învăţat, cu sprijinul statului, şcoală la oraş. Azi, el este ofiţer în armata noastră populară. Sînt mîndru de el şi sînt sigur că la nevoie va şti să apere cum se cuvine cuceririle poporului nostru muncitor. Ceilalţi doi copii sînt căsătoriţi şi şi-au făcut şi ei un rost în viaţă...

Anii au trecut şi iată-mă cu 8 nepoţi. Ca oricărui bunic, îmi place să stau de vorbă cu ei. Imi povestesc cu bucurie despre planurile lor de viitor. Unul vrea să se facă inginer, altul mecanic de locomotivă, altul tractorist... Nu mă îndoiesc că ei îşi vor putea îndeplini visurile ce şi le fac. Azi, copiii noştri au un sprijin de nădejde în partidul nostru drag, în statul nostru.

Iată de ce în aceste zile, cînd întregul nostru popor muncitor se pregăteşte să întîmpine cu cinste cel de al doilea Congres al partidului, eu vreau să mă număr printre cei dintîi care se străduiesc să dovedească prin fapte recunoştinţa adîncă pe care o poartă partidului pentru tot ce a făcut pentru noi. In acest an ogoarele mele au dat roade frumoase: am cules la hectar 2.400 kg de grîu şi 2.600 kg de porumb. Atît cotele de cereale, cît şi impozitele pe care le datoram statului, le-am achitat la vreme. De asemenea, m-am străduit ca, împreună cu vecinul meu Tănase P. Mancu, care, la fel ca mine, are şi el un cal, să ne însămînţăm la timp pămîntul şi să facem arătura de toamnă. In cinstea Congresului partidului, eu mă voi strădui să muncesc şi mai bine, să dobîndesc înfăptuiri şi mai mari în munca mea.

ION N. CRISTEA

ţăran muncitor din comuna Baloteşti, regiunea Bucureşti

Intîmpin Congresul partidului cu îndatoririle faţă de stat îndeplinite

La fel ca oricare om al muncii din patria noastră, şi eu mă străduiesc să întîmpin cel de al II-lea Congres al partidului cu cît mai bogate realizări în munca mea. Deşi nu am încă fericirea de a fi comunist, eu iubesc din inimă partidul şi îi sînt recunoscător pentru toate cîte a făcut pentru noi.

Nu voi uita nici o clipă că, datorită politicii juste a partidului, noi, oamenii muncii de naţionalitate germană care trăim în Republica Populară Romînă, ne bucurăm, împreună cu celelalte minorităţi naţionale, de aceleaşi drepturi de care se bucură şi oamenii muncii romîni. Şi eu, ca şi mulţi alţi ţărani muncitori din comuna noastră, am primit prin reforma agrară 5 ha de pămînt pe care îl muncesc cu drag: cu sprijinul agronomilor, reuşesc să scot, an de an, recolte tot mai mari la hectar. Anul acesta, bunăoară, am scos o producţie de aproape 2.000 kg de grîu la hectar şi am recoltat, de asemenea, mari cantităţi de porumb, cartofi şi sfeclă de zahăr.

Sprijinul pe care ni-l dau partidul şi guvernul este pentru noi un puternic îndemn de a spori producţia la hectar. La rîndul nostru, şi noi avem datoria să răspundem prin fapte acestui sprijin, îndeplinindu-ne la timp îndatoririle pe care le avem faţă de stat. De aceea, eu mi-am predat, îndată după strîngerea recoltei, cota de cereale pe care o datoram statului. De asemenea, obişnuiesc ca în fiecare an să valorific prin cooperativă o parte din produsele agricole ce-mi prisosesc, iar o bună parte din ele, cum ar fi porumbul şi cartofii, le folosesc pentru a îngrăşa şi livra statului, pe bază de contract, animale. Numai în anul acesta, de pildă, eu am încheiat contract cu O.R.A.C.A. pentru îngrăşarea şi livrarea a patru porci şi mi-am respectat întocmai obligaţiile contractuale. Porcii contractaţi i-am livrat în trimestrul II al anului la calitatea extra-grasă şi am primit pentru ei numai bani vreo 11.000 lei. Din aceştia, mi-am putut cumpăra multe lucruri necesare familiei şi gospodăriei mele. Totodată, aşa cum prevede contractul, eu am avut dreptul să cumpăr la preţ de stat cîte 1 kg de bumbac fire pentru fiecare porc predat, precum şi 1.000 kg de ciment, cu care să-mi ridic construcţii noi.

Un mare stimulent pentru noi ţăranii muncitori, de a spori producţia agricolă, îl constituie cultivarea de plante tehnice pe bază de contract încheiat cu statul. Anul trecut, eu am contractat o suprafaţă de 90 de ari, pe care anul acesta am cultivat-o cu sfeclă de zahăr. Făcînd lucrări la timp şi aşa cum m-au învăţat agronomii, am recoltat aproape 3 vagoane de sfeclă pe care am şi livrat-o fabricii de zahăr. In schimbul sfeclei livrate, voi primi circa 6.000 de lei, cîte 50 kg de zahăr de fiecare vagon de sfeclă, precum şi dreptul de a cumpăra de la fabrică mari cantităţi de borhot cu care să-mi îngraş animalele. Tot ca un folos de pe urma contractării este şi faptul că mi s-a redus o bună parte din cota de produse pe care o aveam de predat statului.

După cum se vede, încheierea de contracte cu statul ne asigură nouă, ţăranilor muncitori, mari foloase. Iată de ce acum eu închei noi contracte cu organizaţiile economice de stat. De pildă, zilele trecute am contractat cu fabrica de zahăr Bod ca să cultiv timp de 3 ani la rînd sfeclă de zahăr pe un hectar de teren. Sînt hotărît să închei contract şi cu O.R.A.C.A. pentru a îngrăşa şi livra 2—3 porci.

Muncindu-mi şi mai departe pămîntul pentru a-i spori rodnicia şi îndeplinindu-mi la timp obligaţiile care-mi revin faţă de stat, eu sînt convins că voi răsplăti după puterile mele grija necontenită pe care partidul ne-o poartă nouă, ţăranilor muncitori.

ION WEBER

ţăran muncitor din comuna Preimer, regiunea Stalin.

Veşti de la corespondenţi

Au încheiat contracte pentru cultivarea sfeclei de zahăr

Fiind puternic sprijiniţi de fabrica de zahăr cu care au încheiat contracte, cultivatorii de sfeclă de zahăr din comuna Tiream, raionul Carei, au obţinut anul acesta recolte bogate. De pildă, Vasile Filipan, fruntaş al recoltelor bogate din această comună, a obţinut 43.870 kg de sfeclă de zahăr la ha, iar ţăranii muncitori Pop Mihai, Srepler Iosif, Bălan Ion, Halder Mihail, Mărgăritescu Mihai şi mulţi alţii au obţinut aproape 40.000 kg de sfeclă de zahăr la ha, realizînd însemnate venituri băneşti.

Succesele acestor cultivatori de sfeclă de zahăr au făcut ca încă multe alte familii de ţărani muncitori din Tiream să încheie contracte cu fabrica de zahăr. In total, în această comună s-au încheiat 150 de contracte pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

Pop Vasile

Noi despăgubiri plătite de A.D.A.S.

Asigurările de stat A.D.A.S. constituie un preţios sprijin pentru ţăranii muncitori.

In comuna Ponor, raionul Aiud, de pildă, au fost despăgubiţi în acest an un număr însemnat de locuitori care fuseseră asiguraţi la A.D.A.S. Printre cei care au primit despăgubiri se numără şi ţăranul muncitor Trifa Mihăilă căruia i-a ars casa. Cu banii primiţi, Trifa Mihăilă îşi construieşte o casă nouă. De asemenea, ţăranii muncitori Luca Iosif, Ioan Tîrău şi Vasile Palcu, cărora astă-vară le-au murit unele vite, au primit fiecare cîte 500—600 lei. Ţăranul muncitor Nicolae Dragan a fost despăgubit pentru cele trei oi care i-au fost răpite de lupi.

In curînd, vor primi despăgubiri şi ţăranii muncitori care au suferit pierderi la culturile agricole din cauza ploilor torenţiale şi a grindinei.

Iosif Barbu

Caravană cinematografică în satele raionului Piatra Neamţ

Tot mai multe sate ale raionului Piatra Neamţ sînt vizitate de caravanele întreprinderii cinematografice regionale Bacău. Numai în luna octombrie, caravana nr. 1 a vizitat un număr de 13 sate, prezentînd ţăranilor muncitori filmele „Desfăşurarea", „Şi Ilie face sport", producţii ale studiourilor romîneşti.

Filmele au fost vizionate de mulţi ţărani muncitori. In satul Hlăpeşti, comuna Dragomireşti, bunăoară, numărul spectatorilor a fost de 205, în satul Ghigoeşti, de 224, iar în Girov, 290. Spectatorii au apreciat în special filmul „Desfăşurarea", care oglindeşte lupta ţărănimii muncitoare din ţara noastră pentru transformarea socialistă a agriculturii.

V. Tache

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

Ziarul „AGRICULTURA NOUA" nr. 155 din 21 octombrie, a.c., a publicat un material însoţit de o caricatură în care se arăta că preşedintele comitetului executiv al sfatului popular din comuna Mărăcineni, raionul Buzău, a dat dispoziţie să se închirieze ţăranilor muncitori care voiau să cultive zarzavat, 3 ha de teren din lotul zootehnic. Suma de 2.000 lei cuvenită sfatului popular drept chirie pentru acest teren şi-a însuşit-o el.

Răspunzînd redacţiei, comitetul executiv al sfatului popular raional Buzău arată că, cercetînd faptele, a găsit întemeiată semnalarea ziarului.

Pentru ilegalitatea şi abuzul săvîrşite, Ninoiu Neculai a fost desărcinat din funcţia de preşedinte al comitetului executiv al sfatului popular al comunei Mărăcineni şi trimis în faţa organelor de justiţie.

CE SĂ CITIM

EDITURA AGRO-SILVICA DE STAT

Colecţia „Biblioteca Agricolă":

Cum putem creşte animale mai productive

80 pagini — 1,10 lei.

In această broşură se arată metodele prin care se poate spori productivitatea în creşterea animalelor. Sînt expuse aici, măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătăţirea calităţii animalelor: alegerea raselor, selecţia animalelor de prăsilă etc.; de asemenea se indică măsurile pentru organizarea bazei furajere şi a hrănirii raţionale a animalelor, precum şi măsurile pentru asigurarea adăposturilor şi pentru îngrijirea corporală a animalelor.

Sfaturi practice de zoo-igienă

42 pagini — 0,50 lei.

Pe înţelesul tuturor crescătorilor de animale, broşura aceasta dă o serie de sfaturi menite să asigure o mai bună îngrijire a animalelor. Aşa, de pildă, se arată condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească un adăpost bun; cum se face aşternutul, cum se alcătuieşte o platformă de gunoi; se indică, de asemenea, cum se face îngrijirea corporală a animalelor, igiena ugerului şi a mulsului precum şi îngrijirea noilor născuţi.

Se mai dau şi unele sfaturi în ceea ce priveşte igiena alimentaţiei şi păşunatul animalelor.

La G.A.S. Săhăteni, raionul Mizil, îngropatul viei este în toi. Din cele 36 de hectare de vie, care sînt îngrijite de brigada a II-a, 27 au şi fost îngropate.

Iată pe şeful brigăzii a II-a, tov. Miroiu Alexandru, arătînd muncitoarelor Vlădoiu Valerica şi Rafira Ana cum se face muşuroiul de pămînt înainte de a culca viţa, pentru a nu se rupe coardele.

Plantarea pomilor — o acţiune ce nu trebuie neglijată

In toamna anului 1954 şi în primăvara acestui an, în raionul Cricov, regiunea Ploeşti, s-au plantat un mare număr de pomi fructiferi. Cei mai mulţi au fost însă plantaţi în primăvară. Din această cauză, procentul de prindere a fost mult mai mic faţă de cel obţinut la plantaţiile din toamnă.

Rezultatele slabe obţinute la plantările din primăvară nu i-au determinat însă pe tehnicienii agronomi ai raionului să analizeze munca în acest sector de activitate şi să ia măsuri în vederea plantării pomilor în toamna aceasta.

Pentru pregătirea temeinică a campaniei plantării pomilor, se impunea ca tov. Gh. Drăghicescu, responsabil cu sectorul horti-viticol din cadrul secţiei agricole raionale, să se fi preocupat din vreme de acţiunea de plantare în toamna acestui an a celor peste 7.000 de pomi roditori planificaţi. Tehnicienii agronomi de la punctele agricole şi comune trebuiau îndrumaţi să întocmească tabele, pe comune, de numărul, specia şi soiul de pomi ceruţi de fiecare ţăran muncitor în parte. Pe baza acestor tabele, raionul să fi cerut apoi, prin direcţia regională agricolă, repartiţie pentru necesarul de pomi.

De asemenea, tehnicienii agronomi de la punctele agricole şi comune trebuia să îndrume pe ţăranii muncitori care au solicitat pomi să treacă la săpatul gropilor cu cîteva săptămîni înainte de plantare, conform normelor agrotehnice.

Deşi, în cadrul secţiei agricole, tov. Drăghicescu n-a primit alte sarcini, el a început a se preocupa de problema plantării pomilor abia de cîteva zile, deoarece cea mai mare parte din timp o acordă intereselor personale.

Datorită superficialităţii cu care tov. Drăghicescu priveşte munca din sectorul pomicol, în comunele raionului Cricov nu s-a întocmit pînă acum nici o situaţie în ce priveşte necesarul de pomi pentru plantările de toamnă. Deşi numeroşi ţărani muncitori, cum sînt Costică Neagu, Ilie Tudoran din comuna Dumbrava, Dumitru I. Leonte din comuna Ciupelniţa şi mulţi alţii, au cerut tehnicienilor agronomi comunali să li se aducă diferite specii de pomi, tehnicienii din aceste comune, neprimind de la raion nici o dispoziţie în legătură cu plantarea pomilor, nu s-au preocupat de această problemă.

De multă superficialitate a dat dovadă tov. Gh. Drăghicescu şi atunci cînd a făcut repartizarea pomilor în comunele din raion. Astfel, în comunele Ciorani, Albeşti, Dumbrava şi altele, a repartizat numai meri, deşi ţăranii muncitori de aici doresc să planteze şi alte specii. In acelaşi timp, în comuna Ciupelniţa, care are aceleaşi condiţii de climă şi sol cu comuna Dumbrava, cu care este vecină, a repartizat 100 de bucăţi de caişi.

De lipsurile existente în problema plantării de toamnă a pomilor din acest raion, se face vinovată şi direcţia agricolă regională Ploeşti, care prin tov. ing. I. Olteanu, responsabilul sectorului horti-viticol, n-a îndrumat şi n-a tras la răspundere pe tov. Drăghicescu pentru lipsurile manifestate în activitatea sa.

In scopul înlăturării cît mai grabnice a lipsurilor existente în ceea ce priveşte acţiunea de plantare a pomilor în toamna aceasta, tehnicienii agronomi din raionul Cricov au datoria să desfăşoare o intensă muncă de îndrumare a ţăranilor muncitori care doresc să planteze pomi, pentru a începe de îndată săpatul gropilor. In felul acesta, cînd pomii vor fi aduşi în comună, se va putea executa imediat plantarea lor.

De asemenea, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale trebuie să sprijine transportul în bune condiţii a pomilor de la pepinierele raionale în comune, repartizînd pentru aceasta — la cererea agronomilor — mijloacele de transport necesare.

V. CAZACU

Comunicatul Ministerului Agriculturii şi Silviculturii

A. Despre îngropatul viilor

Lucrările pentru strîngerea recoltei bogate de struguri din anul acesta sînt pe sfîrşite în toate podgoriile ţării. Acum este momentul să începem una din cele mai importante lucrări în vederea asigurării recoltelor bogate din anul viitor, şi anume îngropatul viilor.

Executarea acestei lucrări trebuie grăbită cu toate forţele, întrucît temperatura este în continuă scădere, iar timpul poate să se strice şi să zădărnicească efectuarea ei la timp.

Din cauza timpului deosebit de ploios şi rece din primăvara şi vara acestui an, vegetaţia viilor a întîrziat, iar coacerea lemnului la coardele de rod nu s-a putut face în bune condiţii în toate podgoriile. De aceea, pentru a preîntîmpina acţiunea dăunătoare a gerului asupra coardelor de viţe, se recomandă ca toate aceste vii să fie îngropate imediat prin culcarea coardelor şi acoperirea lor cu pămînt.

Pot rămîne neîngropate, dar numai muşuroite, soiurile de viţă rezistente la ger, cum sînt: Cabernet, Coarna, Fetească albă, precum şi viile de pe pantele sudice, cum sînt cele din Murfatlar, Valea Călugărească, Tîrnave, etc. care au dat dovadă de rezistenţă la ger şi în anii trecuţi.

Plantaţiile de vii de la şes, de prin văi şi de pe platouri se vor îngropa culcate chiar şi în aceste centre.

La executarea îngropatului total sub pămînt, se vor îndepărta în prealabil părţile verzi ca vîrfuri de lăstari verzi, copili verzi şi frunzişul, iar unde sînt coarde multe la butuc se poate face şi tăierea de uşurare.

Grosimea pămîntului deasupra viţei la îngropatul culcat trebuie să fie de 10—15 cm., iar atunci cînd se face numai muşuroitul trebuie să se acopere cu pămînt întreg scaunul butucului.

Pentru a uşura îngropatul este bine să se facă mai întîi o arătură printre rîndurile de vite, iar după terminarea îngropatului se va face obligatoriu o arătură adîncă de 20—22 cm. care rămîne în brazde peste iarnă.

B. Despre îngrijirea vinurilor

Vinurile rezultate din recolta acestui an trebuie să se bucure de o îngrijire specială întrucît în unele regiuni strugurii nu au ajuns la coacere completă, iar în dese cazuri au fost atacaţi puternic de mucegaiuri.

Vinurile provenite din struguri cu coacerea incompletă, caracterizate printr-o aciditate ridicată şi grad alcoolic scăzut, vor fi depozitate în încăperi călduroase pentru a putea să fermenteze în cel mai scurt timp şi ultimele resturi de zahăr. Aceste vinuri nu se vor trata cu metabisulfit de potasiu sau fum de pucioasă şi se vor aerisi la fiecare 2—3 zile spre a înviora activitatea droidiilor. După fermentarea completă a zahărului şi aşezarea droidiilor la fundul vasului se va urca temperatura în încăperile în care se păstrează vinul la 15—16 grade şi se va amesteca din nou vinul cu masa droidiilor de pe fundul vasului, pentru a favoriza descompunerea acidului malic şi a micşora astfel acreala specifică a vinurilor din recolta acestui an.

Vinurilor provenite din struguri mucegăiţi, care sînt predispuse casării (înnegririi), băloşirii, oţeţirii şi altor boli li se vor da următoarele îngrijiri:

Se vor trage de pe droidie imediat ce s-a terminat fermentaţia şi vinul s-a liniştit. Această tragere prematură de pe droidie se va aplica chiar înainte de limpezirea şi depunerea completă a droidiilor. Tragerea se va face închis adică cu pompa în butoaie curate şi bine afumate. Vinului tras i se va adăuga metabisulfit de potasiu în doză de 10—15 gr. la 100 litri vin sau fum de pucioasă. Fumul de pucioasă se administrează în vin în 2—3 reprize pe măsură ce se umple vasul. Dacă vinul se păstrează un timp mai îndelungat atunci sulfitarea cu metabisulfit sau fum de pucioasă se va repeta. Ţinînd seama că vinurile provenite din struguri mucegăiţi pot avea o aciditate mai mică decît cea normală trebuie în asemenea cazuri să le corectăm aciditatea prin amestecarea lor cu alte vinuri mai acide sau prin adaos de acid citric.

Vinurilor provenite din struguri sănătoşi şi bine copţi li se vor da îngrijirile obişnuite.

Ca măsuri generale de îngrijire a vinurilor noi, trebuie să se facă umplerea vaselor o dată pe săptămînă, menţinerea curăţeniei desăvîrşite, în pivniţe şi crame, aerisirea pivniţei şi controlul regulat al sănătăţii lor.

Frămîntarea lui Szabo Francisc

Peste lunca rîului Bega domnea o linişte netulburată. Doi oameni, păşind agale alături, urcau în tăcere spre comuna Făget. Inserarea creştea. De o parte şi de alta a drumului începură să se înşire casele satului.

Şi, deodată, ca o vijelie văratică, stîrnită din senin, porni să se reverse peste case şi peste şosea, alungînd tăcerea amurgului, un cîntec popular bănăţean: „N-am venit la voi la şură, Ană-Lugojană, să mă uit pe sub căciulă, Ană-Lugojană".

Szabo Francisc rămase locului, ca vrăjit. Intr-un tîrziu, cînd melodia se stinse, îi spuse tovarăşului său de drum:

— Mare lucru să ai radio pe uliţi şi-n case! Noi, în Povergea, încă nu avem.

— Curînd o să aveţi şi voi, îi răspunse Nica Pavel. Peste cîteva zile se mai instalează încă 4000 de difuzoare în satele Făgetului.

Vestea asta l-a bucurat pe Szabo. L-a bucurat, dar i-a amintit şi de multele frămîntări pe care i le-au stîrnit, ori de cîte ori a avut prilejul să le asculte, cutiuţele acestea fermecate.

Nu este zi în care tovarăşii de la centrul local de radioficare să nu aibă de transmis veşti despre succesele gospodăriei agricole colective din comună. Or, de atunci de cînd nevastă-sa n-a vrut nici în ruptul capului să-l lase să se înscrie şi el în colectivă, în sufletul lui Szabo se cuibărise o mare amărăciune.

— Ori rămîi cu colectiva, ori cu mine, i-a strigat atunci nevasta. Mi-au spus mie Csilog Francisc şi Vereş Ludovic ce-i în colectiva asta.

Vremea a trecut în zbor de rîndunică. Succesele gospodăriei au spulberat minciunile pline de fiere ale chiaburilor. Fiece lună, fiece an a sporit avutul colectivei şi bunăstarea colectiviştilor. De la 2 atelaje şi 3 cai, cît au avut în 1950 la întemeiere, colectiviştii au ajuns să aibă astăzi 80 de cai, 300 de oi... Au clădit saivan nou, pătul pentru porumb, atelier de fierărie, siloz pentru nutreţ şi cîte altele.

Toate astea, Szabo Francisc de la difuzor le-a aflat. De cîte ori venea cu treburi prin Făget, se nimerea să audă la radio cîte ceva despre realizările colectivei. De păşit în ograda gospodăriei celei mari, nu păşise însă niciodată. Şi doar de cîte ori Nica Pavel, prietenul lui, nu-l chemase! De ce să se ducă? se întreba. Ca să-şi sporească şi mai mult amărăciunea că nu-i şi el acolo? Se uita la Nica Pavel. Il ştia de o viaţă, dar de cînd a intrat în colectivă, e parcă alt om: mai puternic, mai sigur de el. Nu o dată i-a auzit numele la radio. Ii doar colectivist fruntaş. Iar el, Szabo? A rămas să lucreze de unul singur. Dacă ar fi intrat în colectivă, ar fi ajuns, desigur, şi el printre fruntaşi.

Umbrele inserării creşteau şi cei doi prieteni păşeau fără vorbe, ascultînd un nou cîntec transmis prin difuzor. Cînd ajunseră în inima satului, pe uliţa cea mare străjuită de castanii ruginii, difuzoarele anunţau:

„Aici centrul de radioficare Făget. Continuăm emisiunea locală... Iubiţi ascultători, vă anunţăm că la expoziţia agricolă a raionului Făget premiul întîi în sectorul agricol a fost cucerit de gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna noastră, care a dobîndit, de pe suprafaţa însămînţată în cuiburi în pătrat, 4.800 kg de porumb boabe la hectar. Producţia medie realizată pe gospodărie la porumb este de 3700 kg de boabe la hectar..."

Vestea aceasta aţîţă iar furtuna din cugetul vrednicului plugar Szabo Francisc.

— Ascultă, frate Nica, 3.700... ce belşug de bucate... murmură Szabo.

— Ascultă tu, că eu ştiu. Poate pe mine nu mă credeai...

Inalt, cu pipa nelipsită din mijlocul gurii, Szabo Francisc se oprise gînditor lîngă stîlpul cu difuzor. In ochii lui negri, blînzi, lucea acum o lumină ciudată...

— Vezi tu, Pavele, îşi călcă pe inimă Szabo. Eu nu pun la îndoială spusele tovarăşilor de la radio. Dar... ochii vor să vadă... Şi dacă ochii văd, inima crede... Mîine mă duci şi pe mine să-mi arăţi colectiva!

★

A fost Szabo Francisc la colectivă... A vizitat saivanul şi grajdurile, a mîngîiat caii, a văzut hambarele vîrfuite cu roadele pămîntului. A gustat caş proaspăt... Szabo încerca mereu să despice firul în patru. Ceilalţi îi răspundeau cu răbdare, fără lăudăroşenie, fără a ascunde greutăţile pe care le întîmpinau în cale, pe drumul cel nou al belşugului.

Szabo parcă ar fi avut notate într-un carnet toate cele auzite la difuzor despre colectivă. Voise să vadă dacă lucrurile stăteau chiar aşa, cum le auzise. Poate fuseseră umflate, împodobite de tovarăşii care alcătuiesc emisiunea locală... Nu găsise nimic neadevărat. Aşa erau toate la colectivă, după cum le auzise la radio.

— Mîine, dacă mă primiţi, vin şi cu muierea mea, să vadă şi ea cum munciţi aici în colectivă.

— Te primim... Te primim cu dragă inimă, i-au răspuns.

Şi cum i-ar fi putut răspunde altfel?

Acolo, în marea familie a colectiviştilor romîni şi maghiari din Făget, orice om cinstit ar fi venit, era bine primit...

★

Pe uliţa împodobită cu un covor de frunze ruginii, în faţa unei ogrăzi cu gard din leaţuri, doi oameni îşi strîng mîna voiniceşte:

Aşa dar, Pavele, de mîine începem...

— Incepem, Szabo... Şi n-o să-ţi pară rău...

Szabo Francisc dă să plece. Tocmai atunci, la difuzor, se anunţă buletinul de ştiri:

„Zilele trecute — se aude vocea crainicului — în familia cea mare a colectiviştilor romîni şi maghiari din Făget a fost primită încă o familie: cea a ţăranului muncitor Szabo Francisc din satul Povergea. Exemplul lui a fost urmat şi de ţăranul muncitor Vaghy Ştefan".

Prin sufletul lui Szabo trecu ca o rază de lumină. Parcă nu-i vine să creadă că el era cel despre care se vorbise.

Cînd „buletinul de ştiri" se termină, din difuzor se înălţară, învăluind satul, acordurile vesele ale unui cîntec bănăţean. Un cîntec plin de lumină şi nădejdi, ca şi sufletul noului colectivist, Szabo Francisc.

GH. JANGOCIU

Cît mai multe arături de toamnă

Ogoare adînci

Invățînd la cursurile agrotehnice și din propria lor experiență că pămîntul arat adînc de cu toamnă dă însemnate sporuri de recoltă, mulți țărani muncitori din comuna Glăvănești, raionul Zeletin, și-au propus să-și are toamna aceasta toate terenurile pe care le vor însămînța la primăvară.

Fruntași în această acțiune sînt țăranii muncitori Ion Petrea, Oprea Spiridon, Gheorghe Perianu, Spiridon Fasolu și alții, care și-au făcut ogoarele adînci de toamnă îndată după ce au terminat de însămînțat grîu.

Suprafața ogorită pînă acum în întreaga comună este de peste 200 hectare.

Folosind timpul prielnic, țăranii muncitori din Glăvănești continuă această acțiune, arînd în fiecare zi noi terenuri destinate însămînțărilor de toamnă.

N. I. Horinceanu
corespondent

Pe tarlalele asociației „Steagul Roșu" din satul Tămășești, comuna Vida, regiunea București, lucrează brigada I de la S.M.T. Videle, condusă de șeful de brigadă Drăgușin Constantin. Iată în clișeu, pe tractoristul utemist Preda Constantin, executînd arături adînci pe tarlalele asociației agricole.

Grupe de întrajutorare la arat

Intrajutorîndu-se în muncă, țăranii muncitori din comuna Mircești, raionul Focșani, au reușit să termine la timp semănatul cerealelor de toamnă și recoltarea culturilor tîrzii.

In această comună există aproape 70 de grupe permanente de întrajutorare, țăranii muncitori ajutîndu-se între ei din primăvară pînă toamna la toate lucrările agricole.

In toamna acestui an, după ce au terminat cu semănatul și recoltatul, țăranii muncitori au trecut fără întîrziere la executarea arăturilor adînci pe terenurile ce vor fi semănate în primăvară. Ei au învățat la cursurile agro-zootehnice din iernile trecute că arătura făcută din toamnă, îngrășată cu gunoi putred și lăsată peste iarnă negrăpată, absoarbe ca un burete apa provenită din ploi și din topirea zăpezii.

Primii care au început arăturile adînci de toamnă au fost țăranii muncitori din circumscripția deputatului Teodor Mihalache, unde sînt organizate patru grupe de întrajutorare. Așa, de exemplu, țăranul muncitor Dumitrache Năstase, care are animale de muncă, după ce a terminat recoltatul și însămînțatul pe ogoarele lui, lucrări la care îl ajutase și vecina sa Tudorache Ioana, a arat pentru aceasta un teren ce va fi însămînțat în primăvară. Tot în această circumscripție se întrajutorează țăranii muncitori Marin Mihalache, care are numai plug, cu vărul său Toader, care are boi. Ei au reușit în felul acesta să are în cîteva zile întreaga suprafață pe care o vor însămînța în primăvară.

Pînă mai zilele trecute, în comuna Mircești s-au făcut arături adînci pentru însămînțările de primăvară pe o suprafață de 274 ha.

Intrajutorîndu-se și folosind din plin zilele bune de lucru, țăranii muncitori din această comună se străduiesc să execute arături adînci de toamnă pe o suprafață cît mai mare pentru a pune baze trainice recoltei anului viitor.

M. ELISABETA

Ară din toamnă terenul pentru porumb

In ultimele zile, colectiviștii din comuna Cîndești, raionul Buhuși, au făcut arături adînci de toamnă pe o suprafață de 10 ha, pe care în primăvară o vor însămînța cu porumb.

Pentru a obține recolte mari la hectar la toate culturile, ei și-au propus ca în toamna aceasta să execute arături adînci și pe suprafețele ce urmează să fie însămînțate în primăvară cu sfeclă de zahăr, sfeclă de nutreț, ovăz și alte culturi.

T. Vasilache
corespondent

S. M. T. Mihail Kogălniceanu trebuie să-și respecte obligațiile contractuale

Toamna aceasta, în regiunea Galați urmează să se execute arături adînci pe o suprafață de peste 300.000 de hectare. In această acțiune, un aport prețios sînt chemate să-l dea cele 23 S.M.T.-uri din regiune — unități înzestrate cu un mare număr de tractoare și pluguri de tractor cu ajutorul cărora se pot ogori zilnic mii de hectare. S.M.T.-urile: Făurei, „1 Mai"-Brăila, Niculești-Jianu, Cioara-Doicești, Romanu, Traian-Sat și altele, respectîndu-și obligațiile contractuale, au efectuat un mare volum de arături adînci de toamnă pe terenurile gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole și ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale din raza lor de activitate.

Nu același lucru se poate spune însă despre S.M.T. Mihail Kogălniceanu din raionul Tulcea. La fel de bine înzestrată cu utilaj și încadrată cu mecanizatori harnici, ca, de pildă, tractoriștii Foloștină Dumitru și Năstase Nicolaie din brigada a VII-a, care și-au îndeplinit sarcinile de plan în procent de 193 și respectiv 181 la sută, această stațiune nu face totuși nici pe departe față sarcinilor ce-i revin în executarea arăturilor adînci de toamnă. Cu toate că are planificat pentru toamna aceasta executarea unui volum de arături adînci de cel puțin 8.179 hantri, S.M.T. M. Kogălniceanu n-a încheiat contracte de lucrări decît pentru 5.008 hantri. Situația este cu atît mai gravă, cu cît nici chiar pe suprafețele contractate lucrările nu sînt executate în termenele stabilite prin contract. Deși cu cele 73 tractoare, cu care este dotată stațiunea, s-ar fi putut executa numai în ultimele două săptămîni — de cînd S.M.T.-ul a terminat însămînțările — un volum de cel puțin 4.712 hantri arături adînci, pînă acum cîteva zile nu se efectuaseră în total decît 154 hantri.

Nerespectarea obligațiilor contractuale de către această stațiune se datorește în primul rînd slabei organizări a muncii, nefolosirii întregii capacități de lucru a parcului de mașini și tractoare. Brigăzile nu primesc ordine de lucru și nu au itinerarii precise de deplasare. Din această cauză, atunci cînd termină lucrările într-o unitate, ele nu știu unde trebuie să se deplaseze pentru noi lucrări și astfel stau fără lucru zile întregi. Deplasările acestea, făcute la voia întîmplării, au drept urmare și o defectuoasă aprovizionare cu combustibil, rutieriștii neputînd ști totdeauna cu precizie unde se află tractoarele pe care le deservesc.

La această lipsă de organizare a brigăzilor, de care se face vinovat în primul rînd ing. Emil Cubleșan, agronomul șef al stațiunii, se adaugă și proasta întreținere a mașinilor în cîmp. Inginerul Marinescu Adrian, mecanicul șef al stațiunii, nu urmărește pe teren felul în care mecanicii de sector își duc la îndeplinire sarcinile privind respectarea normativului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice. Nefiind controlați în muncă, mecanicii de sector trec rareori pe la brigăzi. Șefii brigăzilor, urmîndu-le exemplul, lipsesc și ei de la lucru zile în șir. De exemplu, Tărăbuș Ion, șeful brigăzii a 5-a, care lucrează la o gospodărie anexă din Tulcea, a stat acasă în ultima vreme săptămîni întregi, lăsînd tractoriștii să se descurce singuri, cum vor putea, fără ca stațiunea să fi luat vreo măsură pentru înlocuirea lui.

Tractoriștii care lucrează la gospodăria colectivă din Cataloi au pierdut și ei cîteva zile bune de lucru, deoarece singuri nu au putut remedia defecțiunile ivite la tractoare, iar șeful lor de brigadă, Ion Cornici, nu era de găsit. De peste o săptămînă lipsește de la lucru și șeful brigăzii a 10-a, Olteanu Constantin, și tractoristul Andronică Dumitru din aceeași brigadă.

Dezinteresul manifestat de conducerea stațiunii față de respectarea regulilor de îngrijiri tehnice a dus la o cădere masivă a tractoarelor. In ultima vreme, din cele 73 tractoare ale S.M.T.-ului M. Kogălniceanu, funcționează în medie circa 25, restul fiind defecte. Dar chiar și dintre acestea o bună parte lucrează sub capacitatea reală de lucru.

Dacă la toate acestea se mai adaugă și faptul că o parte din lucrările executate trebuie adesea refăcute din cauza calității lor necorespunzătoare, și că în două schimburi nu se lucrează pe nici un tractor, se înțelege lesne de ce S.M.T. M. Kogălniceanu nu-și poate respecta obligațiile contractuale, de ce această stațiune a realizat pînă acum cîteva zile doar 1,8 la sută din planul de arături adînci de toamnă, fiind codașă pe regiune.

Neîndeplinirea planului de arături de toamnă înseamnă o frînă pusă în calea luptei pe care unitățile agricole socialiste și țăranii muncitori cu gospodării individuale deserviți de această stațiune o duc pentru obținerea unor recolte sporite. Conducerea stațiunii de mașini și tractoare Mihail Kogălniceanu trebuie să privească cu toată răspunderea această situație și să facă o serioasă cotitură în muncă. Lipsurile existente trebuie temeinic analizate și înlăturate. Stațiunea dispune de forțele și utilajul necesar îndeplinirii planului de arături. Aceste forțe trebuie însă mobilizate și organizate.

Printr-o bună organizare a brigăzilor, printr-o riguroasă îngrijire a utilajului și prin îndrumarea permanentă a lucrărilor pe teren, S.M.T. M. Kogălniceanu își va putea respecta întru totul obligațiile asumate prin contractele de lucrări, aducîndu-și în felul acesta contribuția în lupta pe care oamenii muncii de pe ogoarele raionului Tulcea o duc pentru sporirea producției agricole.

I. LEȘEANU

NOI PLANTAȚII PENTRU PREVENIREA EROZIUNII SOLULUI

In ultimii ani, statul nostru democrat-popular a luat măsuri pentru a reda agriculturii terenurile erodate și pentru prevenirea eroziunii solului prin crearea de perdele de protecție și alte lucrări. Pe terenurile erodate de la Nazarcea, Cernavodă și Medgidia au fost efectuate plantații de pomi fructiferi și viță de vie, iar de curînd au fost amenajate noi terenuri în satele Valea Viteilor și Cișmele, unde gospodăria agricolă de stat Poarta Albă din regiunea Constanța a plantat în toamna acestui an pomi și viță de vie. De asemenea, au fost executate lucrări de combatere a eroziunii solului în terenurile viticole ale gospodăriilor agricole de stat Gănești și Sighișoara, regiunea Stalin, Bucium, regiunea Iași, Ignătești, regiunea Galați, Valea Călugărească, regiunea Ploești, Drăgășani, regiunea Pitești, etc. In toamna aceasta, au fost recepționate o parte din lucrările de ameliorații de la gospodăria agricolă de stat Miniș, regiunea Arad.

O activitate rodnică pentru crearea de perdele de protecție a culturilor agricole, a plantațiilor antierozionale atît în gospodăriile agricole de stat, cît și în gospodăriile agricole colective, s-a desfășurat în regiunile Galați, Constanța și Craiova. Pentru combaterea acțiunilor dăunătoare ale vînturilor, se vor crea anul acesta perdele de protecție în special în zonele de stepă din regiunile București, Galați și Constanța, pe o suprafață de peste 1.000 ha. La sfîrșitul acestui an, lungimea perdelelor forestiere de protecție va atinge 6.000 km. Numai perdelele create în acest an vor avea un efect de protecție asupra unei suprafețe de peste 20.000 hectare.

Pentru asigurarea materialului săditor necesar plantațiilor agrosilvice, au fost create 5 pepiniere, pe o suprafață de 400 ha. Pentru plantațiile din acest an, s-au repartizat pînă acum peste 18 milioane puieți silvo-pomicoli.

(Agerpres)

SE EXTINDE CULTURA PLOPILOR NEGRI HIBRIZI

Cuceririle științei silvice sovietice au demonstrat în repetate rînduri importanța economică a culturilor forestiere cu specii care produc în scurt timp o mare cantitate de lemn cu calități tehnologice superioare. Dintre acestea, plopii negri hibrizi sînt considerați arbori cu creșterea cea mai rapidă din țara noastră, producînd peste 25 m.c. pe an și pe hectar. Plopii negri hibrizi dau un procent ridicat de sortimente superioare. Așa, de pildă, lemnul plopului hibrid este uniform și de culoare albă, fiind folosit pentru derulări în furnire de bună calitate, înlocuiește cu succes lemnul de tei, dă o celuloză de calitate bună, comparativ cu alte foioase, poate fi prelucrat în cherestea care să înlocuiască lemnul de rășinoase: este foarte bun și căutat pentru construcțiile agricole.

Plopul negru hibrid poate fi plantat și extins în zona inundabilă a Dunării, între Calafat și Marea Neagră, la lucrările de plantare putînd fi atins un nivel ridicat de mecanizare. Față de perioada 1922-1945, cînd au fost împădurite numai 1300 ha cu această specie, în anii de democrație populară s-au efectuat împăduriri cu plopi negri hibrizi pe o suprafață de peste 29.000 ha, media anuală a împăduririlor fiind de circa 3000 ha. In cel de al doilea plan cincinal, cultura plopilor negri hibrizi va lua o largă dezvoltare în scopul satisfacerii nevoilor mereu crescînde în lemn ale patriei noastre.

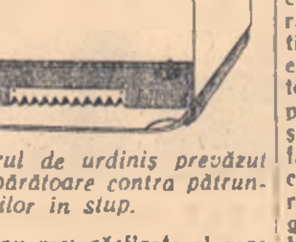
(Agerpres)

Sfatul apicultorului

Ingrijirea familiilor de albine în timpul iernii

Inainte de a arăta care sînt îngrijirile ce trebuie date albinelor în timpul iernii, să vedem cum trăiesc ele în acest anotimp.

Cînd temperatura scade sub 13 grade, albinele încep să-și formeze „ghemul de iernare". Pentru a lupta împotriva frigului, ele se strîng unele în altele, pe faguri, formînd un ghem, în interiorul căruia, în tot timpul iernii, temperatura nu scade niciodată sub 14 grade. Albinele de la exterior sînt mai îndesate una în alta, formînd o coajă cu grosimea de 2,5 — 7 cm. Miezul ghemului este alcătuit din albine

Inchizătorul de urdiniș prevăzut cu gratie apărătoare contra pătrunderii șoarecilor în stup.

tinere, ce stau mai răsfirate și care prin mișcări din aripi, picioare și abdomen, produc căldura necesară întreținerii vieții întregii familii. Ascultînd la urdiniș, în interiorul stupului se aude un zumzet surd, ca un foșnet ușor produs de mișcarea neîntreruptă a albinelor. In timpul gerurilor mari, temperatura din interiorul ghemului este de plus 25 de grade.

Producerea căldurii se face pe seama consumului de miere. In lunile noiembrie și decembrie, o familie de albine consumă în mijlociu 0,7 kg pe lună, în ianuarie 1—1,5 kg, iar în februarie și martie, cînd temperatura din interiorul ghemului trebuie menținută la 34—35 grade, deoarece apare puietul, consumul ajunge la 2—3 kg lunar. O familie are deci nevoie de 7—10 kg de miere pentru iernat. Restul pînă la cantitatea de 18—20 kg, cît se recomandă a se lăsa familiilor cînd se pregătesc pentru iernat, cuprinde hrana albinelor în timpul primăverii, pînă la apariția primului cules.

Mierea trebuie să fie așezată în faguri, la îndemîna albinelor din ghem, deoarece albinele iarna nu se mișcă pe faguri.

Ingrijirea albinelor în timpul iernii constă în înlăturarea tuturor cauzelor care ar putea provoca tulburarea vieții lor în acest anotimp.

Familiile slabe, cu rezerve de hrană de calitate proastă sau în cantitate prea mică, neapărate de pierderile de căldură, cer o supraveghere atentă din partea stuparului, pentru ajutorarea lor la timp.

Liniștea albinelor este o condiție hotărîtoare pentru o bună iernare. De aceea, se vor lua măsuri împotriva șoarecilor, ciocănitorilor etc., care le neliniștesc. La urdiniș, se vor pune gratii de tablă cu deschideri, prin care albinele pot ieși la zborul de curățenie, dar prin care șoarecii nu pot pătrunde în interior.

Controlul iernării familiilor de albine se face prin ascultarea, fie direct cu urechea, la urdiniș, fie cu ajutorul unui tub de cauciuc lung de 1 m și cu diametrul de 1 cm, care se introduce pe urdiniș în interiorul stupului. Zumzetul obișnuit al albinelor ne arată că iernarea decurge în mod normal. In caz contrar, familia trebuie imediat transportată într-o încăpere încălzită și cercetată pentru a se stabili cauza și a se lua măsurile cuvenite. Se procedează în felul următor: mai întîi, stupul este adus într-o tindă cu temperatura potrivită (15 grade), unde se ține timp de 3—4 ore; după aceea, el este transportat într-o cameră cu temperatura de 25 grade, unde, după o jumătate de oră, se deschide și se controlează. In cazul cînd pe faguri sînt pete de diaree, se lasă ca albinele să facă un zbor de curățire, pentru a-și goli intestinul gros. Dacă e lipsă de hrană sau hrana este necorespunzătoare (miere de mană sau miere zaharisită sau înăcrită), se introduc în cuib faguri cu miere bună sau faguri în care s-a turnat sirop de zahăr (pregătit din 1 kg de apă și 2 kg zahăr). Apoi, stupul se închide, ținîndu-se în camera încălzită pînă cînd albinele se liniștesc; după aceea, se scoate din nou în tindă, unde va sta 4—5 ore, după care va fi transportat la locul lui de iernare.

Umiditatea prea mare din interiorul stupului, ca urmare a unei așezări defectuoase a cuibului, se înlătură prin ridicarea unei scîndurele

Schema primenirii aerului în cuibul de iernare.

a podișorului (deasupra rămîne perna de paie), înlesnindu-se astfel eliminarea vaporilor de apă rezultați din respirația albinelor.

Printr-o iernare fără pierderi se vor familii bine ieșite din iarnă, se va putea trece în primăvara următoare la aplicarea metodelor de roire artificială intensivă în majoritatea stupilor, astfel ca numărul familiilor de albine din țară să ajungă la 1.100.000 — cît este prevăzut în legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor în țara noastră.

Dr. TEODOR BOGDAN

In preajma iernii

Membrii gospodăriei agricole colective din raionul Mizil sînt pricepuți crescători de animale. Ei se străduiesc să asigure animalelor condiții de iernat cît mai bune.

Așa, de exemplu, la gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Găgeni, s-a terminat zilele trecute construirea unui saivan în care vor fi adăpostite 500 de oi, iar la gospodăria agricolă colectivă din Fîntînele s-a amenajat un grajd pentru 25 de vite mari.

In toate cele 12 gospodării agricole colective din raion, s-au luat măsuri și pentru asigurarea hranei animalelor. Au fost depozitate aproape 1.200 tone de fîn și peste 260 de tone de concentrate și s-au însilozat însemnate cantități de porumb. Numai la gospodăria agricolă colectivă din Baba Ana au fost însilozate peste 35 de tone de porumb.

O deosebită grijă acordă colectiviștii din raionul Mizil și pregătirilor pentru iernatul albinelor. Astfel, membrii gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" din comuna Vadu Săpat au confecționat pentru stupi 70 de perne speciale de paie. De asemenea, constatînd că în stupi nu se găsește suficientă miere pentru iernat, ei au adăugat cîte una sau două rame de miere în fiecare stup.

Adăposturi speciale și perne de paie pentru stupii de albine au pregătit și colectiviștii din comunele Baba Ana, Fîntînele, Condurata, Dulban, Colțănescu și Limpezis.

Maria Constantinescu
corespondent

Să alegem cu atenție suprafețele destinate deștelinirii

Pentru punerea în valoare a suprafețelor de pămînt fertile care pînă în prezent erau folosite ca pășuni și finețe slab productive, mai ales în zona de stepă și de silvo-stepă, în ultima vreme s-au luat măsuri ca o serie întreagă din aceste terenuri să se desțelenească în vederea cultivării lor cu plante furajere.

Măsura a fost foarte bună întrucît, pînă în prezent, întinse suprafețe de izlazuri, mai ales din stepă, erau folosite numai ca locuri de plimbare pentru animale, avînd o productivitate extrem de redusă, deși solurile acestor izlazuri erau în marea majoritate cernoziomuri cu o înaltă fertilitate naturală.

In multe părți, însă, planificarea și alegerea suprafețelor de desțelenit s-au făcut în mod mecanic, ceea ce a dăunat mersului acțiunii. Astfel, repartizarea pe regiuni, raioane și comune a suprafețelor de desțelenit s-a făcut numai în raport cu datele statistice, fără să se țină seama — în cele mai multe cazuri — de condițiile naturale de climă și sol din fiecare regiune a țării.

Dintre cazurile negative de desțelenire putem cita desțelenirile de la G.A.S. Giurgeni, făcute pe sărături, cele din raionul Liești, făcute de asemenea pe sărături, desțelenirile unor pășuni situate pe pante mari din regiunea Suceava, cele de pe pășunile și fînețele din comunele Daia, Cașolț și Cristian, regiunea Stalin.

Atunci cînd se trece la schimbarea modului de folosință a pămîntului, aceasta trebuie să se facă cu toată atenția.

Acolo unde solurile sînt uniforme și, chiar fără să avem un plan de sol, ne dăm seama că solurile din terenurile arabile nu diferă de cele ocupate de pajiști, putem trece la desțelenirea acestora din urmă fără prea multe riscuri.

In regiunile cu învelișul de sol complex — ne referim mai ales la regiunile accidentate și în special cele accidentate din zone mai umede, la solurile din luncile rîurilor sau a cîmpiilor joase — trebuie să fim foarte prudenți atunci cînd stabilim suprafețele pe care vrem să le desțelenim.

Problema suprafețelor de desțelenit trebuie tratată separat pentru fiecare zonă naturală în parte.

Iată cîteva recomandări făcute pentru principalele zone naturale din țara noastră:

1). **Zona de stepă.** In această zonă — care, în afara luncilor rîurilor și a cîmpiilor joase, are soluri uniforme de tip cernoziomic — se poate trece la desțelenirea totală sau aproape totală a pășunilor și a fînețelor slab productive și înlocuirea lor cu culturi furajere, organizînd conveiere verzi pentru satisfacerea hranei animalelor. Producția plantelor cultivate pe astfel de terenuri poate crește pînă la de 10 ori față de cea a pajiștilor naturale.

In ceea ce privește pajiștile situate pe pante, în etapa actuală nu se recomandă să se desțelenească terenurile cu înclinație mai mare de 5—6 la sută, iar începînd cu pantele de 2—3 la sută, arăturile de desțelenire trebuie făcute în mod obligatoriu pe curbele de nivel, pentru a se evita declanșarea eroziunii.

Acolo unde cerințele economice și sociale reclamă necesitatea de a se desțeleni unele suprafețe pe pajiști situate pe pante mari, care ajung uneori pînă la 15 la sută înclinație, aceste desțeleniri trebuie să se execute numai în benzi, lăsînd porțiuni nedesțelenite la distanțe cuprinse între 50—100 m, în raport cu valoarea pantei. Lățimea benzilor nedesțelenite nu trebuie să treacă de 8—10 m.

Probleme complexe legate de desțeleniri se pun în Dobrogea și Moldova, mai ales în partea de stepă a acestora. Terenurile rămase ca pajiști naturale în această zonă sînt situate de cele mai multe ori pe pante ce au ca soluri cernoziomuri sau alte soluri stepice cu textură ușoară, care se erodează ușor din cauza ploilor torențiale. De aceea orice suprafață destinată pentru desțelenire trebuie aleasă cu foarte multă grijă.

O problemă nu mai puțin complexă ce se pune în fața celor care stabilesc fondul pentru desțelenit este problema pajiștilor din luncile rîurilor situate în stepă și silvo-stepă.

Aici se întîlnesc deseori suprafețe întinse de pajiști puțin productive, care sînt situate pe soluri aluvionare, mediu și puternic înțelenite (aluviuni solificate). Capacitatea de producție, adică fertilitatea efectivă a acestor soluri, este tot atît de bună, iar uneori chiar mai bună, ca cea a solurilor cernoziomice vecine. Este de la sine înțeles că întrebuințarea unor asemenea suprafețe ca pășuni sau fînețe naturale este cu totul neraționala, ele trebuind să fie desțelenite și cultivate cu plante furajere.

Alături de solurile productive naturale, în lunci întîlnim de foarte multe ori soloneţuri și sărături care sînt soluri „bolnave". Asemenea terenuri se recomandă să rămînă nedesțelenite. Pînă nu li se face un studiu mai amănunțit și nu li se aplică măsuri de ameliorare (desolonțare, desărăturare), aceste terenuri nu trebuie luate în cultură.

Identificarea suprafețelor cu asemenea terenuri este foarte ușor de făcut cu ajutorul localnicilor. Acolo unde organele locale nu se pot pronunța, ele sînt obligate să se adreseze unităților care au grupe pedologice de cercetare (D.O.T.A. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Comitetul Geologic) și care în zonele de stepă au întreprins cercetări de sol pe suprafețe întinse.

Este cu totul dăunător să se facă desțeleniri pe suprafețele erodate, cît și pe solurile schelete și superficiale, pe calcarele și șisturile din Dobrogea.

2) **Zona de silvo-stepă.** Problema desțelenirilor în această zonă este întrucîtva asemănătoare cu cea din stepă; întrucît însă cantitatea de precipitații căzută aci este mai mare, pajiștile naturale dau producții comparabile cu cele ale culturilor furajere.

De aceea, înainte de a trece la desțelenire, trebuie făcute studii comparative asupra rentabilității și, în cazul cînd producția pajiștilor naturale întrece pe cea a plantelor furajere cultivate, ele vor fi lăsate ca atare, mai ales dacă reprezintă pășuni de mare valoare.

Aici, ca și în stepă, trebuie să se facă studii amănunțite pe terenurile sărăturoase pe care dorim să le desțelenim.

Pășunile situate pe pante, unde după desțelenire se poate declanșa procesul de eroziune, nu se vor desțeleni sau se vor desțeleni numai după ce s-au luat toate măsurile de prevenire a eroziunii.

Aici în și mai mare măsură, trebuie să avem în vedere că ploile torențiale pot provoca eroziuni de adîncime și de suprafață de proporții catastrofale.

Tot în această zonă întîlnim suprafețe întinse de terenuri mlăștinoase sau lăcoviști înmlăștinate cu o mare fertilitate potențială, care însă, din cauza excesului de apă, nu pot fi luate în cultură, iar producția de fînuri obținută de pe aceste terenuri este foarte slabă din punct de vedere calitativ. Organele tehnice sînt datoare să indice aceste suprafețe și să le propună pentru ameliorare și luare în cultură.

Mai găsim în această zonă terenuri acoperite de păduri sau lăstărișuri slab productive care acoperă suprafețe întinse și nu dau nici lemn și nici alte produse. Ne referim mai ales la pădurile și lăstărișurile situate pe terenurile plane. In asemenea cazuri, trebuie să procedăm la defrișarea acestor terenuri și la trecerea lor în cultură.

3). **Zona de pădure.** Această zonă este cea mai complexă din punct de vedere al învelișului de sol și are cele mai complicate probleme de hidrografie și relief.

Aici, datorită prezenței unei cantități de apă suficientă, se pune problema să folosim pentru agricultură suprafețe cît mai întinse de teren.

Datorită condițiilor variate de sol care determină dezvoltarea unei anumite grupe de plante pe un anumit tip de sol, plantele agricole, cît și cele spontane, se repartizează în mod foarte variat.

Pajiștile naturale din această zonă au în mod obișnuit o producție bună sau foarte bună și de aceea, înainte de a trece la desțelenire, trebuie să facem aceleași calcule ca și la pajiștile din zona de silvo-stepă.

Putem cita cazuri cînd unele pajiști naturale din Transilvania, unde în mod obișnuit se realizează un amestec natural de graminee și leguminoase de cea mai bună proporție, dau producții de 3.000—3.500 kg la hectar fînuri cu o mare valoare furajeră. Asemenea suprafețe nu se recomandă să fie desțelenite, mai ales dacă terenul este înmlăștinat sau umed și rece.

Experiența și practica agricolă de sute de ani a locuitorilor din această zonă, cît și cercetările științifice, au arătat că uneori este mai rațional să desțelenim și să folosim pentru culturile agricole terenuri situate pe pante mai mari, dar care au un drenaj intern mai bun și pot fi terasate și să lăsăm pentru pajiști naturale terenuri situate pe pante mai mici, care au însă o textură mai grea și un exces de umiditate persistentă.

Terenurile ocupate de pajiști naturale din zona în care substratul geologic este format din stratificarea marnelor și a nisipurilor și care se află în regiunile mai umede sînt terenuri destinate în mod obligatoriu pentru pajiști, întrucît ele sînt alimentate în permanență de izvoarele de coastă, iar trecerea lor la desțelenire este o greșeală tehnică condamnabilă. Izvoarele de coasta din această zonă sînt foarte dese și cu debit permanent și din această cauză au luat naștere pe pante soluri negre de fîneață umedă, cu o mare fertilitate potențiala, care însă, din cauza excesului de umiditate, poartă pe ele o vegetație hidrofilă.

Este de neconceput obținerea pe aceste soluri de recolte de plante cultivate, atîta timp cît ele nu sînt drenate artificial. Pe asemenea terenuri desțelenite în regiunea Stalin au fost compromise în anul 1955 suprafețe însemnate de porumb și alte culturi furajere.

In această zonă, mai mult ca oriunde, organele agricole sînt datoare să aleagă cu grijă terenurile pentru desțelenit; ele nu trebuie să permită ca desțelenirile să se facă la întîmplare, ci să aleagă terenuri bine drenate, situate pe pante mici, fără soluri umede, cu drenaj intern și extern asigurat.

Nu trebuie să desțelenim terenuri situate pe pante mari, chiar dacă ele sînt drenate. Aceste terenuri ar putea fi desțelenite numai în urma unei amenajări integrale, după ce s-au luat toate măsurile de prevenire a eroziunii, (terasări, plantări de perdele și benzi antierozionale).

Probleme destul de grele ridică pajiștile din zona de pădure situate pe cîmp, sau platouri plane. Aici se întîlnesc cazuri de înmlăștiniri sau turbificări din cauza stagnării apelor în depresiunile fără scurgeri. Aceste depresiuni sau zone de depresionare largi sînt folosite ca pășuni și fînețe și de foarte multe ori dau producții scăzute. Pentru a putea fi destinate desțelenirii, ele trebuie în primul rînd drenate și desecate și numai după aceea să se treacă la desțelenirea lor. Includerea lor în suprafețele arabile fără cheltuirea de mijloace pentru desțelenirea lor este cu totul inutilă și fără rezultate.

In general, problema alegerii terenurilor pentru desțelenire este o sarcină tehnică principală pentru toți inginerii și tehnicienii agronomi, care au datoria profesională să sprijine acțiunea de mărire a suprafețelor arabile ale țării, păstrînd însă cu sfințenie și mărind în permanență capacitatea de producție a pajiștilor care nu sînt apte pentru desțelenit.

Priceperea tehnică a cadrelor agronomice trebuie combinată cu înțelepciunea agricultorilor din fiecare regiune, pentru a nu se comite greșeli care să ducă la pierderea fertilității solurilor necorespunzătoare pentru desțelenit și la compromiterea acțiunii.

Ing. DUMITRU TEACI
Direcția generală a organizării teritoriului agricol din M.A.S.

DIN ŢARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Colhozurile şi sovhozurile din U.R.S.S. sporesc considerabil suprafeţele însămînţate cu porumb. Pentru a obţine o recoltă bogată, colhoznicii studiază agrotehnica cultivării acestei plante.
In clişeu: agronomul M. Meled, din colhozul „Andrei Andreev", regiunea Cikalov, predă echipei de tineret o lecţie despre agrotehnica cultivării porumbului.

Popularizarea ştiinţei agricole

V. GORBACEV

De curînd, la Casa de cultură din Telehanski, regiunea Brest, Antonina Kuratnik, şefă de echipă în colhozul „Molotov", a ţinut o interesantă conferinţă. Ea a relatat amănunţit cum echipa ei a obţinut anul trecut, de pe fiecare din cele 6 hectare cultivate cu cînepă, cîte 11 chintale de seminţe şi 10 chintale şi jumătate de fibre de cînepă autohtonă, arătînd şi cîteva mostre din această cultură valoroasă.

După Antonina Kuratnik, a păşit la tribună Aleksei Zadorojnîi, agronom şef al S.M.T.-ului Telehanski. El a completat conferinţa tinerei colhoznice cu noi date, subliniind că în colhozul mai sus menţionat numai de pe urma cultivării cînepii s-a obţinut anul trecut un venit de 1.752.423 ruble.

Preşedinţii de colhozuri, şefii de brigadă şi colhoznicii care se ocupă cu cultivarea cînepei autohtone au ascultat cu multă atenţie cuvîntările rostite de şefa de echipă şi de agronom. Ei au pus numeroase întrebări, au împărtăşit din experienţa lor. Cei prezenţi au învăţat multe lucruri interesante de la un colaborator ştiinţific al Institutului pentru cultura plantelor de fibre, care a venit în raionul Telehanski pentru studierea experienţei în cultivarea cînepei.

Astfel de conferinţe consacrate popularizării realizărilor ştiinţei agricole şi practicii colhoznice se ţin în mod regulat la Casa de cultură din Telehanski. Curînd după Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., la această Casă de cultură a fost creat, din iniţiativa agronomului Zadorojnîi, un cabinet agrozootehnic. După un an, într-o serie de colhozuri din acest raion, au început să se înfiinţeze filialele lui. Casa de cultură din raionul Telehanski a devenit un adevărat centru de popularizare a succeselor ştiinţei agrobiologice miciuriniste şi a experienţei fruntaşilor în producţia colhoznică.

Cabinetul agrozootehnic se compune din patru camere spaţioase şi cuprinde cîteva secţii. Iată secţia consacrată ştiinţei agrobiologice şi practicii colhoznice. Pe rafturi se găsesc cărţi care tratează diferite probleme agricole. Afişele şi schiţele, care sînt însoţite de scurte explicaţii, arată în ce constă esenţa învăţăturii miciuriniste, cum, sub influenţa mediului exterior şi a educării dirijate, se transformă speciile şi soiurile de plante. Vizitatorii cabinetului pot afla aici cum se lucrează pămîntul după metoda savantului colhoznic T. S. Malţev, cum se plantează cartoful şi se seamănă porumbul în cuiburi aşezate în pătrat, cum se desfăşoară munca de selecţie.

Intr-o cameră alăturată, se află materialele secţiei „Cultura plantelor". Atenţia vizitatorilor este atrasă de extrasele din hotărîrile plenarelor C.C. al P.C.U.S. cu privire la avîntul agriculturii, precum şi de materialele ilustrative — afişe şi vitrine cu fotografii — care reprezintă metodele de cultivare a diferitelor plante, de îngrăşare de bază şi suplimentară a plantelor. In cutii de sticlă, se găsesc mostre de soluri. Un stand special este consacrat desecării şi valorificării solurilor cu turbă. In ultimii patru ani, colhozurile din raionul Telehanski au mărit aproape de două ori suprafeţele lor de însămînţat prin valorificarea pămînturilor mlăştinoase.

Materiale interesante sînt prezentate în secţia „Creşterea animalelor". Aici, colhoznicii pot lua cunoştinţă de cele mai noi metode de întreţinere a animalelor. Tot aici, ei pot primi îndrumări în ceea ce priveşte îmbunătăţirea păşunilor şi fîneţelor şi obţinerea de recolte mari la culturile furajere.

In încăperile cabinetului, se găsesc mostre naturale din produsele colhoznice: snopi de cereale şi plante tehnice, ştiuleţi de porumb, sfeclă de zahăr şi sfeclă furajeră, cartofi, legume şi fructe.

Intreaga activitate a cabinetului agrozootehnic, activitate de popularizare a realizărilor ştiinţei şi practicii agricole, este condusă de un consiliu din care fac parte agronomul şef al S.M.T.-ului, zootehnicianul şi colhoznicii fruntaşi. In fiecare lună, consiliul cabinetului agrozootehnic ţine consfătuiri, la care agronomii, zootehnicienii, tractoriştii, şefii de echipă, şefii de brigadă, preşedinţii de colhozuri prezintă referate despre experienţa lor în muncă. In timpul iernii, cabinetul agrozootehnic din Telehanski se transformă într-o adevărată şcoală a colhoznicilor. Aici se ţin cursuri agrozootehnice de 3 ani, conferinţe, convorbiri, se organizează expoziţii ale unor colhozuri, brigăzi şi echipe.

Cabinetul întreţine legături cu diferite instituţii ştiinţifice din ţară. De la acestea, el primeşte consultaţii şi seminţe din cele mai valoroase culturi agricole. Preşedintele consiliului, agronomul Zadorojnîi, ne-a arătat seminţele a 5 soiuri de hibrizi, între grîu-pir şi grîu-peren, primite de la Grădina botanică a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., seminţe de grîu ramificat trimise de Academia Unională de Ştiinţe agricole „Lenin" şi noi soiuri de porumb primit de la staţiunea de selecţie din Alma-Ata (R.S.S. Kazahă).

Lucrătorii cabinetului agrozootehnic au predat aceste seminţe colhozurilor în vederea însămînţării lor pe loturile experimentale. Un astfel de lot există şi pe lîngă acest cabinet. Noile soiuri primite din diferitele regiuni ale Uniunii Sovietice se dezvoltă bine în condiţiile regiunii Polesia din R.S.S. Bielorusă. Aşa, de pildă, porumbul din Kazahstan, semănat pe ogoarele colhozului „A 30-a aniversare a Uniunii Tineretului Comunist Leninist din Uniunea Sovietică", a dat anul acesta 520 de chintale de masă verde la hectar.

Cabinetul agrozootehnic din Telehanski se bucură de o mare popularitate în rîndul colhoznicilor. Numai în acest an, a prezentat spre vizionarea colhoznicilor un număr de 47 de filme de popularizare a ştiinţei, ca, de pildă, „Bogăţiile mlaştinilor de turbă valorificate", „Pătratele verzi", „Colhozul Rassvet", „Livada colhoznică", „Porumbul — cultură cu mari posibilităţi" şi altele.

Cabinetul agrozootehnic din Telehanski este participant la Expoziţia Agricolă Unională. In prezent, el pregăteşte un montaj în care este generalizată pe scară largă experienţa colhozurilor fruntaşe din raionul Telehanski, în ce priveşte îndeplinirea sarcinilor trasate de partid şi guvern, sarcini care prevăd sporirea continuă a producţiei colhoznice.

Plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 13 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

Intre 9 şi 12 noiembrie a avut loc la Budapesta Plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Plenara a discutat raportul de activitate al Biroului Politic „Situaţia politică şi economică şi sarcinile partidului" prezentat de Matyas Rakosi prim secretar al C.C.

Plenara C.C. a ascultat de asemenea raportul „Cu privire la sarcinile îmbunătăţirii producţiei industriale şi ridicarea nivelului ei tehnic", prezentat de Josef Mekis în numele Biroului Politic. Pe marginea rapoartelor în discuţie, plenara a adoptat hotărîri corespunzătoare.

Comitetul Central a examinat de asemenea o serie de probleme organizatorice.

Vizita Premierului Norvegiei în U.R.S.S.

MOSCOVA — TASS: La 11 noiembrie, primul ministru al Norvegiei, E. Gerhardsen, a asistat la Teatrul Mare al U.R.S.S. la baletul „Fîntîna din Baccisarai" de G. Asafiev.

In loja centrală, împodobită cu drapelele de stat ale Norvegiei şi Uniunii Sovietice, au luat loc dl. E. Gerhardsen şi persoanele care îl însoţesc.

Impreună cu oaspeţii norvegieni, la spectacol au asistat N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, A. I. Mikoian, N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S. precum şi alte personalităţi oficiale sovietice.

Inainte de începerea spectacolului au fost intonate imnurile de stat ale Norvegiei şi Uniunii Sovietice.

„Cruciada americană" duce războiul rece

BERLIN — TASS: Organizaţia americană „Cruciada americană", a întreprins o nouă acţiune provocatoare împotriva ţărilor de democraţie populară. In apropiere de München, în imediata apropiere a frontierei dintre Germania occidentală şi Cehoslovacia, au fost lansate la 10 noiembrie mai multe baloane cu fiţuici avînd caracter calomnios.

Aşadar, în timp ce la Geneva miniştrii Afacerilor Externe discută măsuri în vederea slăbirii încordării internaţionale, sub ochii autorităţilor se duce „războiul rece", împotriva ţărilor lagărului păcii.

O notă de protest a R. Cehoslovace adresată S. U. A.

PRAGA 13 (Agerpres). — CETEKA transmite:

La 11 noiembrie, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace a adresat ambasadei Statelor Unite de la Praga o notă de protest împotriva lansării continue pe teritoriul Cehoslovaciei a unor baloane cu manifeste instigatoare.

„Ministrul Afacerilor Externe — se spune în notă — speră că organele americane de resort, în conformitate cu prevederile dreptului internaţional, vor lua măsuri pentru a pune imediat capăt acestor provocări inadmisibile".

O delegaţie sindicală iugoslavă a sosit la Leningrad

LENINGRAD 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 noiembrie a sosit la Leningrad o delegaţie sindicală iugoslavă în frunte cu Ivan Bojicevici, vicepreşedinte al Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor din Republica Populară Federativă Iugoslavia.

Oaspeţii au fost întîmpinaţi de funcţionari superiori ai consiliului regional al sindicatelor din Leningrad.

Oaspeţii iugoslavi au vizitat uzina metalurgică „Stalin".

K. Popovici despre politica externă a R.P.F. Iugoslavia

BELGRAD 12 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa din seara zilei de 11 noiembrie a celor două Vece ale Scupştinei Populare Federative a Iugoslaviei, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, a prezentat raportul cu privire la activitatea desfăşurată pe plan politic extern de guvernul Iugoslaviei în acest an.

Amintind slăbirea încordării internaţionale şi în legătură cu aceasta conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri care a constituit un puternic stimulent pentru o dezvoltare favorabilă a evenimentelor, Popovici a subliniat că Iugoslavia a depus mari eforturi pentru slăbirea încordării internaţionale şi a tins consecvent ca toate problemele litigioase cu toate ţările şi în deosebi cu vecinii săi să fie rezolvate prin tratative şi acorduri.

Caracterizînd relaţiile iugoslavo-sovietice, Kocea Popovici a declarat: „Putem spune că în cursul acestui an relaţiile noastre s-au îmbunătăţit în aşa măsură încît în prezent s-a creat o bază solidă pentru o colaborare paşnică, constructivă, prietenească şi bazată pe egalitate în drepturi".

Preşedintele Republicii, tovarăşul Tito, a spus Popovici, a acceptat invitaţia guvernului U.R.S.S. de a vizita Uniunea Sovietică. Această vizită va constitui fără îndoială o puternică expresie a hotărîrii celor două guverne ca în relaţiile dintre cele două ţări, şi în colaborarea internaţională să meargă pe drumul trasat de cele două guverne la Belgrad.

Popovici a relevat încheierea cu succes a tratativelor cu privire la reglementarea pretenţiilor sovietice şi iugoslave ivite în cursul războiului şi după război: încheierea protocolului cu privire la relaţii economice şi colaborare, care prevede încheierea unor acorduri corespunzătoare „pe baza cărora Iugoslavia va primi foarte importante credite în valută şi pentru investiţii în condiţii favorabile", şi alte aspecte ale colaborării sovieto-iugoslave.

In viitor, a declarat Popovici, guvernul R. P. F. Iugoslavia îşi va dezvolta relaţiile cu U.R.S.S. conform politicii sale paşnice de colaborare şi acorduri între popoare.

Popovici a arătat în continuare că anul acesta s-a caracterizat prin îmbunătăţirea continuă a relaţiilor interstatale ale Iugoslaviei cu ţările Europei răsăritene. Principiile cuprinse în declaraţia de la Belgrad a guvernelor R.P.F. Iugoslavia şi U.R.S.S., a declarat el, au avut o influenţă favorabilă asupra relaţiilor noastre cu aceste ţări. Raportorul şi-a exprimat speranţa că în curînd problemele litigioase existente vor fi rezolvate în mod just înlăturîndu-se astfel obstacolele din calea dezvoltării relaţiilor de bună vecinătate dintre Iugoslavia şi celelalte ţări din Europa răsăriteană.

Kocea Popovici a acordat o mare atenţie activităţii alianţei balcanice.

In continuare Popovici a arătat că relaţiile dintre Iugoslavia şi S.U.A. „s-au dezvoltat cu succes" şi în cursul acestui an s-au întărit, iar relaţiile Iugoslaviei cu Anglia şi Franţa „se dezvoltă în spiritul înţelegerii reciproce, respectului, încrederii, şi prieteniei".

In relaţiile Iugoslaviei cu Republica Federală Germană s-au resimţit problemele nerezolvate şi în deosebi pretenţiile Iugoslaviei. Noi am avertizat de cîteva ori, a declarat Popovici, că problemele nerezolvate şi mai ales metodele la care s-a recurs la rezolvarea acestor probleme se vor resimţi în mod inevitabil în relaţiile noastre.

Amintind despre stabilirea de relaţii comerciale între Iugoslavia şi Republica Democrată Germană raportorul a subliniat că există toate condiţiile necesare pentru lărgirea continuă a relaţiilor economice.

Intrevederea dintre V. M. Molotov şi J. F. Dulles

GENEVA 13 (Agerpres). —

La 13 noiembrie a avut loc o întrevedere între V.M. Molotov şi secretarul de stat al S.U.A., J.F. Dulles. In cursul întrevederii a avut loc un schimb general de păreri privitor la lucrările conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, precum şi privitor la cîteva probleme care nu sînt incluse în ordinea de zi a conferinţei şi care prezintă un interes comun pentru cele două ţări.

La convorbire a participat A. A. Sobolev, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U.

Intrevederea celor trei reprezentanţi ai puterilor occidentale

GENEVA 13 (Agerpres). —

In după amiaza zilei de 13 noiembrie a avut loc la Geneva o întrevedere între reprezentanţii puterilor occidentale la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Au participat secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, MacMillan şi Roland de Margerie, director pentru problemele politice la ministerul Afacerilor Externe al Franţei, care a ţinut locul ministrului Afacerilor Externe, Pinay, plecat în Germania occidentală pentru întrevederea cu cancelarul Adenauer.

După cum relatează corespondentul agenţiei France Presse, în cadrul întrevederii reprezentanţii puterilor occidentale au examinat probleme legate de situaţia din Orientul Apropiat şi din Extremul Orient precum şi problema Indochinei. S-au luat de asemenea în discuţie problemele privind Organizaţia Naţiunilor Unite, în special problema admiterii de noi membri.

O înfrîngere suferită de puterile coloniale în O. N. U.

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul Politic special al Adunării Generale a O.N.U. a încheiat discutarea problemei conflictului rasial din Africa de sud, provocat de politica de segregaţie (apartheid) dusă de guvernul Uniunii sud-africane. Comitetul a examinat raportul Comisiei O.N.U. pentru studierea relaţiilor interrasiale din Uniunea sud-africană.

In ciuda încercărilor persistente ale puterilor coloniale de a împiedica discutarea problemei discriminării rasiale din Africa de sud şi adoptarea unei hotărîri în această problemă, Comitetul a adoptat cu majoritate de voturi (au votat împotrivă delegaţiile Angliei, Belgiei, Olandei, Australiei, Noii Zeelande şi Uniunii sud-africane) o rezoluţie în care se arată că guvernul Uniunii sud-africane, în pofida recomandării Adunării Generale, nu a renunţat la politica de apartheid. In rezoluţie se reaminteşte guvernului Uniunii sud-africane că statele membre ale O.N.U. sînt obligate să respecte drepturile omului şi libertăţile fundamentale, fără deosebire de rasă.

După adoptarea acestor hotărîri de către Comitet, guvernul Uniunii sud-africane a anunţat că a hotărît să-şi recheme delegaţia din Adunarea Generală şi pe reprezentantul său permanent la O.N.U.

In cercurile ziaristice, această măsură a guvernului Uniunii sud-africane este considerată drept o serioasă înfrîngere suferită de puterile coloniale.

Guvernul francez a obţinut votul de încredere

PARIS 12 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 12 noiembrie a avut loc în Adunarea Naţională franceză votul de încredere cerut de guvernul Faure în legătură cu reforma sistemului electoral. Guvernul a cerut vot de încredere în legătură cu un proiect de lege care prevede menţinerea sistemului electoral din 1951 (adică a sistemului electoral în vigoare în prezent), dar fără coalizarea partidelor politice.

Acest sistem prevede votarea pe liste, pe departamente cu un singur scrutin, cu dreptul alegătorilor de a muta pe candidaţi de pe o listă pe alta. Acest sistem este majoritar. Dacă vreo listă va obţine peste 50 la sută din voturi ea va dispune de toate mandatele din departamentul respectiv, iar dacă nu, mandatele urmează să fie repartizate între partide proporţional cu numărul voturilor obţinute.

Totodată, guvernul a cerut să se respingă toate celelalte propuneri prezentate cu privire la reforma sistemului electoral.

In urma votului guvernul a întrunit în favoarea proiectului 285 voturi, împotrivă votînd 247 de deputaţi.

Intîlnirea dintre Pinay şi Adenauer

PARIS 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La 13 noiembrie Antoine Pinay, ministrul Afacerilor Externe al Franţei a plecat pe calea aerului la Bonn. La 12 noiembrie el a părăsit Geneva pentru a participa la votul în chestiunea încrederii în guvern în Adunarea Naţională. Folosindu-se de întreruperea de o zi a lucrărilor conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, el s-a întîlnit la 13 noiembrie cu cancelarul Adenauer la reşedinţa acestuia de la Rhoendorf în apropiere de Bonn.

Potrivit relatărilor presei, Pinay a examinat împreună cu Adenauer problema relaţiilor dintre Franţa şi Germania occidentală şi în special problema Saarului.

In ultimul timp problema Saarului provoacă o serioasă nelinişte în rîndul cercurilor politice din Franţa. La 23 octombrie ca rezultat al referendumului care a avut loc în Saar, a fost respins aşa numitul „statut european" al acestui teritoriu, care prevedea ca Saarul să fie supus controlului politic al „Uniunii Europei occidentale".

După cum relatează din Bonn agenţia France Presse, după convorbirea care a avut loc la 13 noiembrie între ministrul afacerilor Externe al Franţei, Pinay, şi cancelarul Adenauer, a fost dat publicităţii un comunicat în care între altele se spune că convorbirea s-a referit la „principalele probleme internaţionale".

In ceea ce priveşte problema Saarului, în comunicat se arată „hotărîrea celor doi oameni de stat — ca ţinînd seama de rezultatele referendumului din Saar — să caute prin consultări cu guvernul Saarului care va fi creat în urma viitoarelor alegeri să rezolve problema Saarului ţinînd seamă de interesele principale ale celor două ţări în special în domeniul economic".

Conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru mari puteri

IN LEGATURA CU PRIMUL PUNCT DE PE ORDINEA DE ZI

Discutarea primului punct de pe ordinea de zi — problema securităţii europene şi Germania — a fost întreruptă pînă cînd cei patru miniştri vor fi examinat punctele 2 şi 3. Impasul la care s-a ajuns în discutarea acestei probleme, se datoreşte puterilor occidentale care s-au încăpăţînat să ceară cu insistenţă ca reunificarea Germaniei să fie subordonată atragerii întregii ţări în blocul Atlanticului de nord (N.A.T.O.).

O analiză chiar sumară a propunerilor făcute la conferinţă arată cît de nerealizabile sînt punctele de vedere ale delegaţiilor apusene. Sînt cunoscute acum cele 5 documente importante pe care Uniunea Sovietică le-a supus examinării conferinţei. Ele ţin seamă de realităţile existente şi, pe baza lor, indică în chip concret şi eficace calea spre asigurarea securităţii în Europa, cît şi spre unificarea Germaniei, în cadrul acestei securităţi. Crearea unui consiliu pe întreaga Germanie, cît şi retragerea sau măcar reducerea efectivelor trupelor străine de pe teritoriul Germaniei — aşa cum a propus U.R.S.S. — sînt măsurile cele mai potrivite în situaţia actuală pentru a se putea face paşi treptaţi dar siguri spre rezolvarea acestei spinoase probleme.

In schimb, propunerile puterilor occidentale s-au dovedit a fi şubrede şi lipsite de simţ politic realist. Ele urmăresc o unificare mecanică pe baza unor aşa zise „alegeri libere" şi includerea cu orice preţ a Germaniei întregi în N.A.T.O., adică într-o organizaţie îndreptată împotriva U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară. Este limpede că asemenea propuneri sînt inacceptabile. Opinia publică, cele mai largi cercuri din Occident critică pe bună dreptate această politică fără orizont. Aşa cum arată ziarul francez „Liberation", puterile apusene se căznesc să „găsească un punct de vedere în care nu mai crede nimeni".

Problema securităţii europene şi Germania va reveni în discuţia miniştrilor după examinarea punctelor 2 şi 3 de pe ordinea de zi. Este neîndoielnic că dacă cele 3 delegaţii occidentale vor ţine seamă de realităţi şi vor dovedi sincer că urmăresc să răspundă năzuinţelor de pace ale popoarelor se vor putea face paşi spre un acord asupra primului punct.

EXISTA O BAZA PENTRU REALIZAREA UNUI ACORD IN PROBLEMA DEZARMARII

In şedinţa din 10 noiembrie cei patru miniştri au început discutarea punctului 2 de pe ordinea de zi — problema dezarmării —, cu care prilej au fost înaintate două propuneri: una a Uniunii Sovietice şi alta comună a puterilor occidentale. Propunerea prezentată de V. M. Molotov cuprinde un proiect de hotărîre care prevede stabilirea nivelului forţelor armate ale marilor puteri, etapele succesive care să ducă spre interzicerea totală a armei atomice şi cu hidrogen, obligaţia celor patru puteri de a nu folosi arma nucleară, întreruperea experienţelor cu aceste tipuri de arme de către toate statele care dispun de ele, cît şi instaurarea unui control internaţional efectiv asupra traducerii în viaţă a acestor măsuri.

După cum rezultă din propunerile lor, puterile occidentale nu au intenţia să meargă atît de departe şi să realizeze un plan larg de măsuri. Ele au obiective limitate, ceea ce e uşor de constatat chiar din caracterul pur declarativ al propunerilor lor. Punctul 6 din proiectul intitulat „Declaraţia celor patru puteri în problema dezarmării" constituie de fapt esenţa întregului conţinut al propunerilor occidentale şi cuprinde: — aplicarea unui plan de schimburi de informaţii militare şi de inspecţie aeriană, pe baza propunerii preşedintelui Eisenhower şi — aplicarea unui plan de creare a unor posturi de control în punctele importante, conform cu propunerile lui N. A. Bulganin.

Relese aşa dar că propunerile occidentale ocolesc fondul propriu zis al problemei dezarmării, rezumîndu-se doar la anumite măsuri de control. Ele nu conţin nici un punct şi nici o măsură practică în vederea reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice. Propunerea făcută de preşedintele Eisenhower cu privire la luarea de fotografii din avion, cu toate cheltuielile mari care însoţesc punerea ei în practică, este de fapt ruptă de sarcina încetării cursei înarmărilor care apasă greu pe umerii popoarelor. Totodată, în situaţia actuală, acest sistem de inspecţie aeriană nu pune statele la adăpost de surpriza unui atac prin surprindere. Acest lucru aminteşte printre altele declaraţia făcută acum vreo două săptămîni de mareşalul de aviaţie Basil Ambry, comandantul forţelor aeriene N.A.T.O. în Europa Centrală. El a arătat că „războiul atomic cere date de recunoaştere exacte şi noi asupra locului unde vrem să trimitem această armă de o forţă colosală pentru ca ea să cauzeze cît mai multe pagube".

Uniunea Sovietică, aşa cum a arătat V. M. Molotov, nu are o atitudine negativă faţă de propunerea preşedintelui Eisenhower, dar ea trebuie pusă în legătură indisolubilă cu rezolvarea sarcinii reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice. In cadrul aplicării unui program de dezarmare concret, inspecţia aeriană ar putea constitui într-adevăr unul din mijloacele de control.

Principalul în problema dezarmării este tocmai un acord între cele patru puteri în ce priveşte reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice. Nimeni nu contestă importanţa controlului. Dar ce rost ar mai avea el dacă se va renunţa — aşa cum urmăresc prin propunerile lor puterile occidentale — la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice? In loc să fie un control al dezarmării, el ar deveni un control al înarmărilor, ineficace şi chiar dăunător. V. M. Molotov a arătat limpede de tot: „Dacă cursa înarmărilor va continua, iar noi vom discuta amănuntele controlului şi inspecţiei, nu va fi oare aceasta doar o adormire a vigilenţei popoarelor, şi doar o încurajare a creşterii continue şi nestăvilită a armamentelor şi a acumulării stocurilor de arme atomice şi cu hidrogen?"

Concluzia ce se desprinde de aici este că nu poate fi vorba de un control în sine. Pentru ca el să poată fi pus în practică, trebuie să ai în primul rînd ce controla, să existe un obiectiv determinant. Or, acest obiectiv este indicat numai în propunerile sovietice şi el constă în aplicarea măsurilor care pot duce practic la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice.

Obţinerea unui succes în problema dezarmării este totuşi posibilă mai ales că anumite puncte din propunerile sovietice şi cele occidentale sînt apropiate. In acest sens guvernul sovietic consideră că succesul poate fi asigurat în primul rînd prin condamnarea morală şi politică a armei atomice şi prin adoptarea unor măsuri practice în vederea interzicerii ei depline. Totodată, U.R.S.S. priveşte rezolvarea problemei dezarmării în primul rînd prin prizma încetării cursei înarmărilor, ceea ce corespunde cu năzuinţele şi interesele fundamentale ale tuturor popoarelor.

Cu şedinţa din 12 noiembrie s-a terminat discutarea punctului 2 de pe ordinea de zi. Aşa cum a subliniat V. M. Molotov, concluziile la discuţii constă în faptul că în unele probleme s-a ajuns la un acord, iar altele necesită continuarea unei munci comune. Păreri asemănătoare au exprimat şi ceilalţi trei miniştri de externe. J. F. Dulles a declarat: „Cred totuşi, că multe din cele spuse de dl. Molotov sînt foarte folositoare, au legătură directă cu discuţiile noastre şi ne vor ajuta în întocmirea comunicatului în această problemă". La rîndul său, H. MacMillan a arătat: „Luînd în considerare ceea ce a spus V. M. Molotov, sînt de părere că spiritul în care terminăm discuţiile noastre este foarte pozitiv". Tot el a declarat că „devine absolut limpede că există un cîmp destul de larg pentru înţelegere".

In următoarea şedinţă din 14 noiembrie, miniştrii au trecut la discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi — cu privire la dezvoltarea contactelor între Est şi Vest. Marţi după amiază se reiau discuţiile în legătură cu punctul întîi de pe ordinea de zi, iar miercuri va fi întocmit comunicatul final al conferinţei.

INFORMAŢII

● *In prezenţa unei numeroase asistenţe, ieri dimineaţă în Piaţa Lenin din oraşul Craiova s-a inaugurat expoziţia de maşini agricole a Republicii Cehoslovace. Expoziţia cuprinde peste 50 exponate ce reprezintă diferite tipuri de maşini şi unelte agricole de înalt randament. Atenţia vizitatorilor este atrasă în deosebi de combainele pentru recoltat şi tocat fibroase, de tractoarele „Zetor" de 25 H.P., de semănătorile mecanice şi de alte maşini.*

● Gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa au depăşit anul acesta planul de livrare a cerealelor şi a altor produse. Gospodăria de stat Tîrguşor a livrat 911 tone de grîu peste plan, gospodăria agricolă de stat Peştera 788 tone, iar gospodăria agricolă de stat Moşneni, 469 tone de grîu.

Aceste depăşiri importante ale planului de livrări sînt rezultatul producţiilor sporite obţinute de toate gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa în urma extinderii mecanizării lucrărilor agricole şi a aplicării pe scară largă a regulilor agrotehnice.

In întreaga regiune, cele 23 de gospodării agricole de stat au depăşit prevederile planului de livrări pînă la 1 noiembrie, cu 22.680 tone de cereale, cu peste 35.000 hectolitri de lapte de vacă şi oaie, cu 64 tone de lînă şi cu peste o jumătate de milion de ouă.

● Săptămîna trecută a fost expediată la staţiunea experimentală Maliuc din Delta Dunării prima maşină de recoltat stuf construită de colectivul întreprinderii „Prototip" din Capitală în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a Congresului partidului.

Maşina are forma unui tanc cu şenile pentru deplasare pe uscat şi flotoare pentru plutire, avînd în faţă un recoltor după sistemul maşinilor sovietice de recoltat cînepă JK 2,1. Pînă acum, un muncitor recolta manual cu unelte simple 30 tone de stuf pe sezon — decembrie, ianuarie, februarie. Cu ajutorul acestei maşini, se vor recolta între 40—50 tone pe zi.

Timpul probabil pentru zilele de 16, 17 şi 18 noiembrie 1955

Vremea rămîne umedă cu cer schimbător, mai mult noros şi cu ploi temporare. La sfîrşitul intervalului vremea se va răci apreciabil în toate regiunile ţării. Local în nordul ţării şi regiunea de munte va ninge. Vîntul în intensificare va sufla dinspre miazănoapte. Temperatura staţionară la început apoi în scădere va coborî noaptea între minus patru grade pînă la plus 6 grade, iar ziua valorile maxime vor fi cuprinse între 5 grade la 13 grade. Solul va avea umezeală suficientă. Timpul favorabil lucrărilor agricole de toamnă de la începutul intervalului devine nefavorabil la sfîrşitul intervalului mai ales în nordul ţării.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T. STAS — 3452 — 52